

Tájéoló

2016 | 4

a BTFSZ lapja 34. évfolyam

**Ifjúsági Európa-bajnokság
Feltörtük a malacperselyt
Domborzati memória teszt
Így született a Tájéoló (3)**

SKERLETZ IVÁN

már 20 éve nincs közöttünk.

Emlékét Harcsa Gábor verse idézi, aki a 2001. november 17-i Dobogókői hegyifutó versenyen így emlékezett meg első főtítkárunkról:

IVÁN

Tinédzserként felnőtt bajnok,
EB-ken a legjobb magyar,
S némiképpen ő az oka,
Hogy VB-t is nyert a szép Mosa.

Hogyha kellett, Elbruszt mászott,
S lazításként Grönlandot,
Megjárta a Spitzbergákat,
Kárpátokban barangolt.

Ha egy rögebe belerúgott,
Avar cserép jött elő,
S köszöntötték jövet-menet:
Földvárak és határkövek.

Térkép, jelkulcs vagy régészet,
A kisujjában benne volt,
S ha volt egy szabad félórája,
Az OTSH-t jól átvágta...

Kiharcolta Ő a VB-t,
Megcsinálta parktérképét,
S legyőzött, ha nagyon akart,
Magán kívül mindenkit.

Sanda kór jött ledöntötte,
Őt, ki dohányt nem ismerte.
Imádkoztunk, reménykedtünk,
De kevés volt minden hitünk.

Őt éve, hogy átváltottál,
S már égi versenyt rendezel,
Csak az úr, mit bennünk hagytál,
Minden érzést leteper.

Véget ért a „szómenésem”,
Lassan elmegyünk haza,
Újabb év kell, hogy kiderüljön:
Lesz jobb, mint TÉ valaha.

Tudjuk, fel nem támaszthatunk,
De néha azon tanakodunk,
A helyünkben mit tennél,
Hogyha velünk lehetnél.

Sok beszédnek sok az alja,
Értjük már a lényegét:
Elmentél és elfeledted
Itt hagyni az énedet.

Mert ha most köztünk lennél,
Kész volna a Szélrózsa...
S az országos havilap is
Kicsit gyakoribb volna...

Banalitás, hogy hiányzol,
Ezt most bárki megmondja,
De döntse meg a pályacsúcsod,
Ha akarja – s ha tudja...!

Összegyűltünk most pár százan,
Haverjaid, tisztelőid:
Itt a Mosa, Somek doki,
A Kaponya és a Schönviszky.

Ripszám II. ! Kedves Gromek !
Őt éve, hogy nem vagy itt,
Jó most Terád emlékezni,
Tetteidet felidézni.

Nagyra nőjön, aki Téged
Túlszárnyalni megpróbál.
A kettő harminc és tizenegy
Mindenkinek imponál.

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2016 4. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Bacsó Piroska,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nagy Krisztina,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök 16–19 óráig

Kiadó:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felélős kiadó:

Mets Miklós

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 6 alkalommal

lapzárta megjelenik

4. szám 07.19. 07.29.

5. szám 08.30. 09.09.

6. szám 10.25. 11.04.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Keskeny és Társai 2001 Kft.

IFJÚSÁGI EURÓPA-BAJNOKSÁG

2016 JAROSLAW

Egy nagyon jó csapattal és egy nagyon jó szereplésen vagyunk túl...

Eredetileg úgy terveztük, hogy a szlovákiai OB után nem utazunk haza, hanem kint maradunk Besztercebányán és onnan megyünk tovább az EB-re, de az élet ezt átírta, sajnos Viniczai Ferinek is, és nekem is még dolgozni kellett itthon!

Szóval szerdán reggel 8-kor volt találkozón Gödöllőn, majd találkozón minden csapattal az EB edzőterepén délután 15 órakor. Sajnos Feri kisbuszában elszakadt egy ékszíj, amit még a szlovák határ előtt észrevettem (köszönhetően az eredeti szakmájának), így nem történt nagyobb baj! A legközelebbi nagyváros Kassa volt, ahol sikerült találni egy Ford szakszervizt (persze ez sem volt egyszerű)...de, megoldottuk! Így a tervezett 15 óra helyett 16 órakor találkoztunk a többiekkel az edzésen (Ormay család és a MOM-osok vártak ránk türelmesen). Mivel ez még nem volt hivatalos terepbemutató, ezért csak pontok nélküli kinyomtatott térképünk volt, de szerencsére a Misiék már edzettek előző nap a román (80%-ban magyar) válogatottal és a kitett szalagok még kint voltak a terepen, így könnyen összeraktunk egy laza edzést a fiataloknak.

Edzés után mentünk a szállásra, ahol már a nemzetek 70-80%-a ott volt (ez egy jó tapasztalat a magyar EB-re pályázóknak is) és természetesen ezért pluszban fizetett mindenki!

Szállásunk a már ismert ifjúsági kollégium volt, ahol aludtunk áprilisban. Az étkezés pedig svéd-asztalos volt (gyümölcsök nélkül), de így az adagra nem lehetett panasz.

Csütörtökön délelőtt pihenő volt, majd délután 15-kor mehettünk ki edzeni ugyan arra a terepre. A kapott edzőtérképen az összes (kb. 60 db) pontja rajta volt a kísérő versenynek, akik már 14-kor rajtoltak! A legjobb az volt, hogy találkozhattunk a szurkolókkal, szülőkkel és klubtársakkal! Nagyon nagy szeretetet és biztatást kaptunk...

Pénteken a normál távval kezdődött az EB, a rajtolás 3 és fél órán keresztül történt (hiszen a 18-asfiúknál 116 nevező volt). A mieink sorsolása jónak volt mondható, mert nem indult nagyon az elején és nagyon a végén sem magyar versenyző! Ferivel a rajtban próbáltunk segíteni a fiataloknak, így nem tudtuk az eredményeket követni, csak amikor már szinte mindenki a célban volt, akkor érkeztünk mi is vissza az arénába.

A terep jóval bozótosabb volt a vártnál és az utak is alig látszottak a terepen, ami igen meglehetősen tájékozódást. De, alapvetően azt kaptuk, amit vártunk, pár hosszú átmenet, majd rövid technikás átmenetek a sűrűben.

Szerencsére a versenyzők egy része örömmel mondta, hogy jól ment neki, de egy másik része viszont nagyon keserű szájjal mesélte el a hibázásait...(még sírások is voltak, érthetően az elmondottak alapján). Vékony Vanda futott nagyon jól ezen a napon, ami egy pódiumos 5. helyet jelentett. De nagyon jól futott a Hajdú Nelli, Horváth Marcell és a Szuromi fiúk (Mátyás és Áron) is. Ezen a napon az „esélyesek” közül, sokan nem tudták azt produkálni, amit szerettek volna (egy EB-n való futást nem lehet összehasonlítani még egy OB-val sem), fel kell azt dolgozni, hogy 33 ország válogatottjával kell szembenézni a verseny előtt és a rajtban is, és mindenki a legjobbat szeretné futni azon a napon! De a „csapat” túltette Őket ezen és az esti megbeszélésen már mindenki csak a váltóra összpontosított.

Sárközy Zsófia és Gárdonyi Csilla az edzőjükkel, Kisvölcssey Ákossal

Szombaton a váltó célja egy hatalmas legelőn volt, ahol sátrat állítottunk, hogy legyen árnyékunk. A rajt előtt megjött a B keret és az összes szurkoló is. Gyorsan megértették azt a kérésünket, hogy ne a válogatott körül telepedjenek le!!!

9.30-kor rajtoltak az F/N 18-asok majd 10 perc múlva a serdülők...

A terep tipikusan magyarnak volt mondható, kemény altalaj, tiszta erdő, fodros völgyrendszerek. A pályákat ma is túltervezték a megadott győztes időkhöz képest!

De, a lényeg, hogy minden váltónk az elején jött a mezőnynek.... F 18-ban Zacher Marci a 6.helyelyen váltotta Misit, F 16-ban Csongor kisebb hibákkal „csak” a 14.helyen váltotta Marcellt, de nem sok volt a lemaradásunk a 6. helyhez. Lányoknál 16-ban első helyen jött Dorka (az átfutón még a harmadik volt), közvetlen utána egy 4-6 fős boly! N18-ban Pataki Réka a harmadiknak váltotta Vandát. (már ekkor hívtak sört inni a 38 fokban a szurkolók), de ezt nem tehetjük meg ekkor meg! A második futóknál már kezdett élesedni a helyzet, Csilla elsőnek futott át 2,5 perc előnnyel (csodálatos ez a kicsi lány). Ekkor Vöcsök és én kezdtük el nyugtatni Hangát..., aki tudta, hogy az átfutón 2,5 perc után jöttek a csehek, és a többiek! De, jöttek a többiek is, Vanda 4-5. helyen hozta az ifi lányokat (az idők alapján jól futott), de elkeseredve mondta, hogy mennyit hibázott, de utólag tudjuk, hogy nem volt itt nagy hiba! Zsófi egy igen erős utolsó futók között ment ki a pályára. Szabó Marci megint jól futott és így a serdülő fiúkat felhozta a 7. helyre, egy több nemzetes bolyban. Jónás Ferit is többször kellett higgadságra inteni! Sajnos Ormay Misi teljesen kifutva magát csak a 15-16. helyen futott be,

Normáltáv eredmények:

Kategória	Név	Nemzet	Idő	Helyezés
M16	Poulsen Maltthe	dán	0:59:39	1
M16	Arola Topias	finn	0:50:57	2
M16	Elias Guilhem	francia	0:51:28	3
M16	Jónás Ferenc	magyar	0:53:59	9
M16	Szabó Marcell	magyar	0:55:41	13
M16	Szuromi Áron	magyar	1:00:30	22
M16	Horváth Csongor	magyar	1:04:03	35
M18	Vandas Daniel	cseh	0:52:12	1
M18	Hirs Otakar	cseh	0:59:19	2
M18	Gründler Andrin	svájci	0:59:41	3
M18	Szuromi Mátyás	magyar	1:03:33	15
M18	Kálmán Erik	magyar	1:09:16	27
M18	Zacher Márton	magyar	1:18:00	53
M18	Ormay Mihály	magyar	1:19:15	56
N16	Eerola Lotta	finn	0:44:09	1
N16	Dyaksova Andrey	bolgár	0:45:46	2
N16	Nurminen Inka	finn	0:45:48	3
N16	Gárdonyi Csilla	magyar	0:52:08	10
N16	Hajdu Nelli	magyar	0:53:17	12
N16	Szuromi Hanga	magyar	0:58:05	16
N16	Hajnal Dorottya	magyar	1:07:02	30
N18	Morawska Zuzanna	lengyel	0:50:26	1
N18	Gassner Jasmina	osztrák	0:50:53	2
N18	Hernum Farnes	norvég	0:51:27	3
N18	Vékony Vanda	magyar	0:52:43	5
N18	Sárközy Zsófia	magyar	0:54:38	10
N18	Pataki Réka Dalida	magyar	1:01:50	23
N18	Gerber Csenge	magyar	1:09:36	50

Szuromi Matyinak nehéz volt mit mondani, hogy még lelkesen küzdje végig a pályáját.

Jöttek a befutó emberek! Szuromi Hanga megtartva, sőt növelve előnyét, futott be elsőként (többünknek könnyes lett a szeme ezen a befutón...), de figyelni kellett a többiekre is! Zsófi jó futásával megtartotta a 4. helyet, ami ebben a szoros mezőnyben igen jónak mondható! És jött Jónás Feri is az 5. helyen, a nap egyik legjobb idejét futva!!! Már tudtuk, hogy megint három váltónknak tapsolhatunk az eredményhirdetésen! A 18-as fiúknál Mátyás még kielőzött pár futót, így a 14. helyen futott be. Na, ekkor már mi is megittunk Ferivel egy hideg sört a célban a szurkolókkal, akik nagyon lelkesek voltak végig...

Az eredményhirdetésen (este a sportközpontban) lehet, hogy nem véletlen Less Áron adta át az érmeket és okleveleket a díjazottaknak!!!

Váltó eredmények:

Kategória	Nemzet	Idő	Helyezés
M16	Franciao.	1:57:09	1
M16	Svájc	1:57:40	2
M16	Oroszo.	1:59:47	3
M16	Finno.	1:59:52	4
M16	Magyaro.	2:01:55	5
	Horváth Csongor	0:43:02	
	Szabó Marcell	0:41:21	
	Jónás Ferenc	0:36:32	
M18	Finno.	2:17:40	1
M18	Norvégia	2:21:03	2
M18	Lengyelo.	2:21:23	3
M18	Magyaro.	2:36:07	14
	Zacher Márton	0:46:58	
	Ormai Mihály	0:55:22	
	Szuromi Mátyás	0:53:47	
N16	Magyaro.	2:01:13	1
N16	Cseho.	2:05:10	2
N16	Svájc	2:08:08	3
	Hajnal Dorottyá	0:39:56	
	Gárdonyi Csilla	0:40:26	
	Szuromi Hanga	0:40:51	
N18	Finno.	2:17:07	1
N18	Cseho.	2:18:25	2
N18	Lengyelo.	2:22:59	3
N18	Magyaro.	2:25:00	4
	Pataki Réka Dalida	0:49:51	
	Vékony Vanda	0:49:20	
	Sárközy Zsófia	0:45:49	

Vékony Vanda a pódiumon

Eredményhirdetés után volt a bankett és az edzők, kísérők fogadása is. Majd hazatérve, 22 óra hirdettük meg a csapat megbeszélést (kicsit félve mentünk fel, hogy hazajött-e mindenki a bankett-ről), ahol már kissé álmosan várta mindenki az infókat a sprintről!

Reggel két karantén is volt (egy elő karantén, ahonnan a rendezők vittek el a versenyzőket az igazi karanténba), sajnos ezt rosszul értelmeztük és a csapat egy kicsit megcsúszott, de még időben voltunk, így az elő karanténból a szlovák ellenőrző bíró kísért át az igazi karanténba!

Az első futóknak is több mint 1,5 órája volt a rajtj. Rajt!? Hát a rendezők nem voltak toponn, mert 3 perces beállást mondtak, de csak kettőre sikerült megoldaniuk (1. perc beállítás, törlés ellenőrzés, 2. perc pótszimból és rajtvonalhoz állás. A térképek lent voltak a földön egy kosárban (mint egy megyei versenyen), pedig kivihettek volna két padot az iskolából a térképeknek. Ezt már pár edző észrevette és jelezte feléjük, hogy most már ne változtassanak. Kb. a 25 percben elkezdett szakadni az eső, ekkor már a rajtóra is beázott és nem működött!!! A cseh edző állt a rajtvonalban és kiabálta a beállási időt, majd a bulgár edző okos telefonját kölcsönözve, lett rajtóra is! Mi nem is vittünk telefont, mert tilos volt használni a karanténban... A mai nap legérdekesebb jelenete az volt, hogy kevés WC-volt, az egyik egy tornaszo-ba sarkában volt, ahol sok szék volt és a fiatalok kitalálták, hogy nem sorban állnak, hanem sorban ülnek...nagyon vicces volt nézni, ahogy egy-egy székekkel előrébb ültek, amikor végzett valaki (kb. 35-40 fős volt a sor). Utolsó induló Mátyás volt, így Ferivel már kész tények elé álltunk a célba érve! Ismét esett az eső,

ezért vagy nem ezért, de semmi nem volt hivatalosan publikálva, eredményeket is csak Hajdú Erik telefonján tudtuk megnézni, ami nem is volt rossz, hiszen Csilla második, Zsófi 4. lett (hajrá MOM), de ezen a napon is többen futottak még nagyot magukhoz képest, pl. F 16-ban Horváth Csongor 9., N 16-ban Csilla után Dorka 8. hely! Gerber Csenge 17. helye N 18-ban is remek eredmény!

Sprintverseny eredménye:

Kategória	Név	Nemzet	Idő	Helyezés
M16	Elias Guilhem	francia	0:10:19	1
M16	Boraneck Michal	cseh	0:10:31	2
M16	Matinheikki Leo	finn	0:10:33	3
M16	Horváth Csongor	magyar	0:10:52	9
M16	Jónás Ferenc	magyar	0:10:52	11
M16	Szabó Marcell	magyar	0:12:21	60
M16	Szuromi Áron	magyar	0:12:38	66
M18	Fosser Kasper	norvég	0:12:03	1
M18	Johannesson Henrik	svéd	0:12:10	2
M18	Ruohola Akseli	finn	0:12:16	3
M18	Zacher Márton	magyar	0:13:07	25
M18	Ormay Mihály	magyar	0:13:18	30
M18	Szuromi Mátyás	magyar	0:13:58	54
M18	Kálmán Erik	magyar	0:14:03	60
s				
N16	Nurminen Inka	finn	0:10:46	1
N16	Gárdonyi Csilla	magyar	0:11:13	2
N16	Deininger Eliane	svájci	0:11:31	3
N16	Hajnal Dorottya	magyar	0:11:58	8
N16	Szuromi Hanga	magyar	0:12:15	17
N16	Hajdu Nelli	magyar	0:12:29	23
s				
N18	Krolík Kinga	lengyel	0:12:46	1
N18	Janosikova Tereza	cseh	0:13:05	2
N18	Néda Agnes-Rebeka	román	0:13:27	3
N18	Sárközy Zsófia	magyar	0:13:40	4
N18	Gerber Csenge	magyar	0:14:33	17
N18	Pataki Réka Dalida	magyar	0:14:53	27
N18	Vékony Vanda	magyar	0:14:55	30

Visszamentünk a szállásra ebédelni, majd vissza a főterre az eredményhirdetésre, ahol ismét két helyezettnek tapsolhattunk... És ekkor jött az egész hét „csattanója”, kihirdették az országok közötti pontsorrendet! Itt csak az első három nemzetet hirdették és a harmadik hellyel kezdték (álmodtam sem gondoltam volna, hogy mi felférhetünk a dobogóra). Amikor elhangzott a Hungary nem is tudtam hol vagyok, majd a dobogón a finnek és a csehek mellett nagyon büszke voltam, hogy magyar vagyok!!!

Ami szintén fontos volt ezen a versenyen is, hogy a „B” keret is közelről érezhette az EB hangulatát és befutás után az EB résztvevők és olyan csapattársak fogadták, akikkel együtt küzdöttek a felkészülés alatt.

Az EB győztes női serdülő váltó

Az utolsó bekezdésben (lehet ezzel kellett volna kezdenem) köszönet a sok-sok segítségért, amit egész évben kaptam a kluboktól és az önzetlen támogatóktól. Tudom, hogy ezekért az eredményekért elsősorban az edzőket illeti dicséret, akik egész éven át, nap mint nap, ott állnak a pálya szélén és tartják az edzéseket, előkészítik a pályákat, mérik az időt és lelkesítik a fiatalokat! A szövetség utánpótlás programja is meghozta az eredményét, hiszen erős ellenfelek nélkül nem tartanának itt a válogatott versenyzők sem! De nem szeretnék elfelejtezni a két legnagyobb támogatómról sem, Lara World Tech Kft (Varga család) és Bujdosó Istvánról, akik nélkül nem tudtunk volna így felkészülni az EB-re! Az edzőtáborokban és az EB-n pedig állandó segítségem voltak az örök ifjú Horváth Jenő gyűró (pszichológus) és Vinczei Feri, akiknek külön is köszönöm a segítséget! Az utánpótlás válogatott új ügyintézője és segítője Zsebeházy István mellett megköszönöm az edzőtáborokban segítőknek (túl hosszú lenne a felsorolás) a munkáját és nem utolsósorban az Elnökség támogatását! Térképeket és részletes eredmény a verseny honlapján található: eyoc2016.pl Szeged, 2016. 07. 18.

Gera Tibor

Fotó: Máthé István

FELTÖRTÜK A MALACPERSELYT

Középtávú és Váltó OB egy versenyző szemével

A mikor az MTFSZ-től megbízást kaptunk az 1995-ös ONEB megrendezésére, már akkor felvetették, hogy ha tudjuk, rendezzük Szlovákiában, valamelyik közeli terepen, esetleg velük közösen. Akkor ez – talán közeli tetterős szlovák klub hiányában – elmaradt, bár a bajnokságot közvetlenül az országhatár mellett, az Ipoly völgyében rendeztük meg. Azóta a tájbringások és még inkább a sífutók már több külföldi bajnokságot is összehoztak, de a tájfutóknak mostanáig várniuk kellett arra, hogy külföldön rendezzék meg valamelyik bajnokságot.

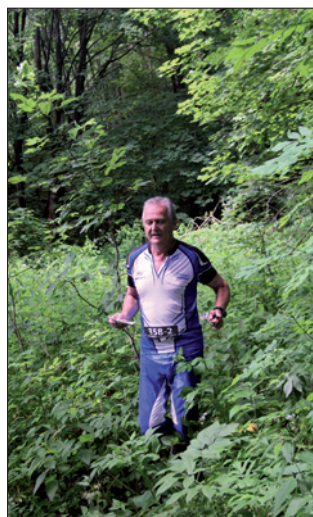
De vajon várták-e? Egyáltalán miért jó ez nekünk? Nem kell túl sokat utazni hozzá? Nem lesz túl idegen a terep? Tud majd ott mindenki magyarul? És mennyibe fog ez nekünk kerülni?

Nincs rá bizonyítékom, hogy honnan jött a magyar rendező TIPO-nak az ötlet, hogy itt rendezzenek bajnokságot, de gyanítom, hogy az elmúlt években versenytek már itt (a helyiek kb. három éve „fedezték fel” ezt a vidéket), és a terepet, térképet megtapasztalva könnyen mondhatták: ez annyira jó, hogy ide OB-t kellene hozni.

És lőn. Szövetkezve az egyik besztercebányai klubbal, meggyőzve az MTFSZ illetékeseit bele is vágtak.

Problémák persze akadnak egy ilyen közös rendezéssel, kezdve mindjárt a két szövetség eltérő versenyszabályzatával, bajnoki rendszerével, ami mindjárt redukálta is a futamok számát, mivel a szlovák fél márvány rugalmasságú volt abban a tekintetben, hogy legyen-e selejtező a középtávon. Elvileg lehetett volna délelőtt egy selejtező csak a magyaroknak, délután

pedig közös döntő a szlovákokkal (nekik a kisebb mezőnyök miatt nem égető kérdés a selejtező), így rólunk eggyel több bört lehetett volna lenyüzni (ami több bevétel a szlovák félnek is a több térkép miatt), de nem lett. A kategóriák országokként eltérő leosztását viszont egész jól sikerült összefésülni.

Elnöki vizit

Utazás: Messze van, mert külföld. De tényleg? Mihez képest?

A zalaegerszegieknek garantáltan messzebb volt a nyírségi HOB, és a nyíregyháziaknak is a zalai, de pl. a szegediek is többször fogtak utazni jövőre a Diákolimpiára Sopronba. Azt hiszem igazából nincs olyan szeglete az országnak, ahonnan ne lenne távolabbi hazai terep, mint ez volt. (De ebben a kérdésben az én véleményem most nem számíthat, mert magyarok közül nekünk volt a legközelebb.)

Terep: Azt már a korábbi térképről is láthattuk, hogy ez nagyon nehéz lesz. Meredek oldalak, rengeteg apró részlet, és a főbb domborzati formákat sem lesz könnyű kiolvasni futás közben. A levlistán fel is vetődött, hogy ehhez a terephez talán dukálna egy terepbemutató, amit végül meg is kaptunk. Én nem voltam kint rajta, és lehet, hogy az erdő összekepe hasonlított a versenyére, de már a térképről látszott, hogy az technikailag azért jóval egyszerűbb terep. Azt hiszem mi, versenyzők jobban jártunk volna, ha a rajtszalagozás mellett kapunk egy picike területet, ami tényleg olyan, mint amin a verseny lesz, így csak a rajtba menet tekinthettünk jobbra-balra, hogy mire számíthatunk. Semmi (azaz inkább minden) jóra: közepesen sűrű erdő, elég aprólekes domborzat, elég sok lehetőség a keverésre. Ezt a vélekedésünket alátámasztották azok a (már) versenyzők, akik a rajtba vezető műutat keresztezve hosszasan megpihentek, vadul vakarva fejüket és forgatva térképüket.

Kétnyelvűség. No, hát aki arra számított, hogy ősi magyar földön fog versenyezni, annak csak részben (közigazgatási értelemben) lehetett ilyen élménye, mert a Felvidéknek ez a kis szeglete sosem volt magyarok által sűrűn lakott. Bár Malachovnak, a versenynek helyet adó településnek is van „magyar” neve – Malakóperesény – de hát épp csak annyi helyi magyarral találkozhattunk, mint amennyire a név magyarosnak hangzik, hiszen ennél talán még a címben említett malacperselyt is könnyebb kimondani, megjegyezni.

A versenyen azonban így is minden információt megkaptunk a két szpikertől, magyarul is.

A középtávról:

Én alapvetően ellene vagyok mindenféle karanténnak, szükség-

Ez nagyon király voooooo!

telen rossznak tartom, de hát a szabályzat megköveteli, és azt hiszem ennél fájdalommentesebben nem is lehetett volna megoldani, mint itt a középtávon. A parkolóban az autóknaál várakozhattak az indulásra várók, a közeli célterületen pedig a befutottak, mindkét helyen jól el lehetett tölteni az időt, és a közöttük elhelyezkedő bozótsáv miatt az elkülönítés nem okozott gondot.

Lehet, hogy csak én nem olvastam el alaposan az értesítőt, de így nekem meglepetés volt a rajtban szervírozott ásványvíz, köszönjük!

No és akkor a terep, a pálya: A középtávon egyből a „mélyvízben” kezdtünk, én nagyon óvatosan, hiszen mégsem kellene rögtön az elején elszállni, de egy perccel a rajt után már megállva próbáltam stabilizálni a helyzetemet. Nagyjából sikerült, ám terepbemutató híján az első átmenetek még a stratégia kidolgozásáról szóltak, hogy hogyan is kellene itt tájékozódni (és egyáltalán haladni). Az előzetes várakozás – miszerint a térképből még a nagyobb terepidomokat is nehéz lesz kiolvasni – tényleg bejött, súlyosbítva azzal, hogy a közepesen sűrű, és emiatt kevésbé átlátható fenyvesben a

nagyobb idomokat még a terepen is nehéz volt felismerni, a kicsik beazonosításáról nem is beszélve. A lassú tempó ugyan kedvezett volna a pontos térképoltatásnak, de épp csak arra volt elég, hogy ne törjük ki a bokánkat a nehezen futható talajon. Legkevesebb gondot a meredekség okozott, eggyel több indokom volt, hogy miért ne fussak gyorsan.

Szóval tényleg nehéz terep, talán nem is OB, hanem VB színvonalú, négy éve a svájci VB középtávja kutyafüle volt ehhez képest, legalábbis térképen szemlélve. A hosszabb pályákban később voltak „pihenő” szakaszok is, de a végéhez közeledve újra kaptunk apróléko-

Foggal, körömmel, könyökkel

sabb részeket. És hát a befutó...

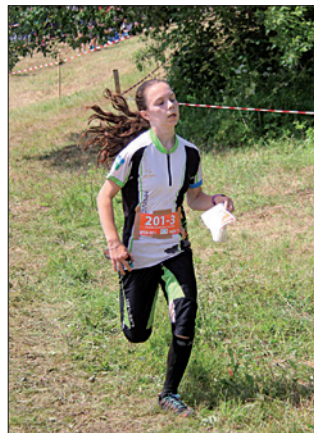
Elsőre a viszonylag diszkrét „paraszt” jelző jutott eszembe, meg a ’84-es Vidék CSB hasonlóan emberbarát befutója a Hosszú-hegyen, azt hittem, hogy azok az idők már elmúltak, de úgy látszik itt még nem, a pálya a célvonalig tart, ha beledöglünk is! Én beledöglöttem, ennyire beállt lábakkal régen értem célba!

A győztes idők sok esetben elmaradtak a szabályzatban előírtól, de így, hogy csak egy futam volt,

talán kevesen háborogtak miatta. Megnyugtató volt látni, hogy nem csak a felnőtt, hanem a kategóriák többségében magyar győzelem született, mert bár a szlovák mezőny jóval soványabb, mint a magyar, de nekünk sokkal kevesebb lehetőségünk van ilyen nehéz (akár csak -talajú) terepen készülni, versenyezni. Nagy meglepetések nem születtek a felnőtteknél, hiszen Szerencsi Ildi és Bakó Áron is voltak már OB-dobogósok idén.

A nap fénypontjának szánt eredményhirdetést az időjárás egy elegáns húzással áttolta másnapra, egyúttal ízelítőt kaphattunk az igazi hegyi időjárásból, amikor nagyon gyorsan nagyon rossz idő tud kerekedni, és amit itthon – igazi hegyek híján – ritkán tapasztalhatunk meg.

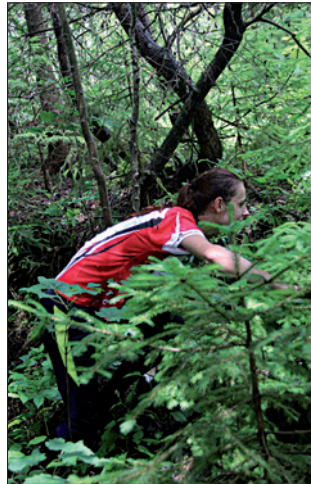
Besztercebányára leérve már újra napsütés és kellemes délutáni-meleg várt, kiváló alkalmat kínálva az óváros vendéglőinek, sörözőinek felfedezésére, utána pedig a gondtalan pihenésre. Ez utóbbit a kollégiumi szálláson egy hajnalig tartó lagzi erősen megghiúsított, később a levistán a verseny negatívumai között szinte csak ez szerepelt komoly témaként. Bár én a tornatermi szálláson szerencsére

Haj-ráád!

kimaradtam ebből, de véleményem azért van róla: nagyon sajnálom a lagzi miatt szenvedőket és megértem a haragjukat, de nem tartom reális elvárásnak, hogy egy rendező minden nem várt körülményre fel legyen készülve a szállások terén. A rendezői szállások általában az olcsóbb kategóriát képviselik, ennek ára van: néha megesik, hogy vállalhatatlan körülmények között kell „pihenni”. Van az a pénz, amennyiért BB-n is biztosítva lett volna a nyugodt alvás, de egy „olcsó” kollégium vagy tornaterem esetében néha becsúszhat egy ilyen előre nem látott esemény, szerencsére nem ez a jellemző. Ha a rendezőktől anyagi garanciát várunk el a szálláshelyek pillanatnyi minősége után, akkor csak azt fogjuk elérni, hogy legközelebb majd nem ajánlanak vagy biztosítanak szálláshelyet, mert az elfogadhatatlan anyagi kockázat lehet nekik. Azt hiszem, a lakodalom ellen a kereskedelmi szálláshelyek esetén sem vagyunk védve, kvázi a lagzi egyfajta természeti katasztrófa, legalábbis nekünk. Időnként előfordulhatnak olyan előre nem látható események is, amik még ennél is komolyabban befolyásolhatják az adott OB eredményeit, például lecsőfeszítván és lakodalmas menet a sprint OB terepén, vagy irreálisan elhúzódó, és menet közben megnyúló, akár eléhezést előidéző rajtkarantén szintén rövidtávon, vagy egy ÉOB-n először a felvezetők által észlelt, ezért a térképen nyilván nem jelölt hatalmas irtás a terep közepén, aminek a híre a versenyzőkig már nem jutott el.

Azok rendezőit sem húztuk karóba vagy hempergettük forró olajba, mert amúgy jó versenyt rendeztek nekünk.

Júniusi tojáskereső

A szálláshelyek kapcsán még egy dologra térnék ki: a biztonságra. Az egyik tavaszi versenyen (igen, a miénken) a kedélyeket az egyik szálláshelyről ellopott mobiltelefonok borzolták, ezeket a szobákba beosonó tolvajok vitték el. Akkor azt hittem, ez legalább egy darabig óvatosabbá teszi a tájfutókat, és jobban védik majd értékeiket civil környezetben (a célterület az más tészt). Ehhez képest most a tornatermi szálláson éjjel közvetlenül a nyitott bejárati ajtó mellett majd tucatnyi telefon volt töltőre dugva, és nyilván mindenki aludt a terem-

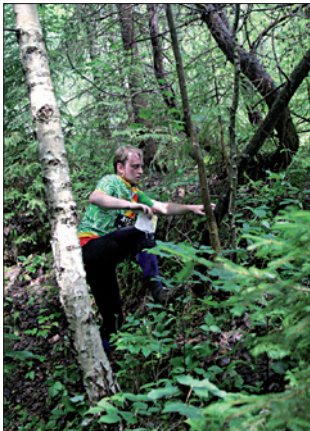
Kín, keserv, de ezüstért megy!

ben. Itt különösebb kutatás nélkül is igazán gazdag zsákmányra tehetett volna szert egy tolvaj, úgy, hogy még a küszöböt sem kellett volna átlépnie. Legyünk óvatosabbak! Ne egymással szemben, de mindig gondoljuk át, hogy más 10

A váltóról:

Kora reggel a Körmöci-hegység felé nézve egész barátságosnak tűnt az idő, de amikor elindultunk a városból, esni kezdett az eső, és az első tömegrajt előtt újra olyan vihar keveredett, ami keresztülhúzta a rendezők terveit, csúszott is egy fél órát a rajt. Ez abban a pillanatban bölcs döntésnek tűnt, mert pár perccel az eredeti nullidő előtt az erdőben még alig lehetett volna látni, de tíz perccel később már újra jó idő volt, hiába, nem lehet kiszámítani, hogy meddig kell csúsztatni a rajtot. Szerencsére ennyi zavarkeltéssel meg is elégedtek az égiek, és később már verőfényes napsütésben zajlott a verseny.

A váltó pályák eleje az előző napi cifrább részekben haladt, de mivel az első kilométeren sokat emelkedett, így könnyebb volt betartani a pontos tájékozáshoz szükséges lassabb tempót. Később kereszteltük az előző napi rajtba

Harcos terep

vezető műutat, és innentől egy kicsit vadabb erdő, de új, frissen térképezett tereprész következett. Aki előző nap megúsza a mocsarakat, az itt már nem, többen stoplisukat is ottvesztették. Az átfutó után pedig jött még egy kis finomság: olyan dús vegetáció, ami néhol már a járhatóság határát zsúfolta. Nekem egy kettes zöld folttal gyűlt meg a bajom, kb. 6 m/perc sebességgel jutottam át rajta, szerencsére csak ez a 6 m volt, utólag persze már tudom, hogy meg kellett volna kerülnöm.

**Lányok, szélén futni könnyű!
Próbálnátok meg középén!**

Aztán már vége is lett a pályának, és csak a befutó várt ránk, ami még az előző napinál is szigorúbb volt, de ekkor már nem találtam rá nyomdafestéket tűző kifejezéseket. Én utolsó futóként szerencsésnek mondhatom magam, mert a tömegrajtosok kétszer is megkapták ezt a szívődölesztő szakaszt. Kétségkívül látványosak a jó erőben lévő, fogvicsorítva vágatók a befutón, de az általuk sugallt erősportág összképet erősen rombolja az ugyanott félholtan a célvonal felé támolygó derékhad.

Utolsó leheletemmel

Az eredmények tekintetében szlovák testvéreink megtájosodtak az előző nap óta, több kategóriában is övek volt a legjobb idő, így F21-ben is, ahol egyébként a Szpári ket-tős magyar győzelmet ért el, amit még megfajeltak az N21 győzelmével is. Így az összesen 16 utánpótlás és felnőtt dobogós helyezéssel a hétvége legeredményesebb egyesületévé váltak.

Az eredményhirdetés gyakorlatilag négy verseny (két magyar és két szlovák OB) kihirdetésével maratoni hosszúságúra nyúlt, el lehet gondolkodni azon, hogy ebből milyen önálló versenyszámmot lehetne kihozni.

Utána viszont mindenki maradandó élményekkel gazdagon indulhatott haza.

Végezetül néhány gondolat a versenyekről, némelyik egészen subjektív:

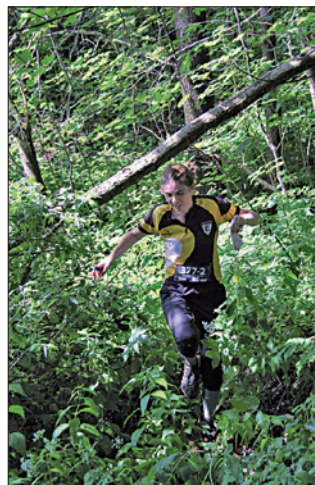
A terep:

Az átlag magyar tájfutónak nagyon nehéz, fizikailag és technikailag is. Bár nem hiszem, hogy valaki azért panaszkodott volna, mert technikailag túl nehéz volt a pályája, de ha igen, akkor még nincs azon a szinten, hogy OB-n kellene indulnia. Hol legyen nehéz

pálya, ha nem egy OB-n? Az bizonyos, hogy ha ezt az élsportosdit komolyan akarjuk venni, akkor nagyon nagy szükség van arra, hogy ilyen terepeken is legyenek versenyünk, ráadásul ez nem is volt elérhetetlen távolságban. Az sem hátrány, ha a „nagyvilágot” esetleg még nem látott komplett serdülő és ifi mezőnyök versenyezhetnek ilyen terepen, legalább látják, hogy mi is vár rájuk, ha élversenyzői álmokat dédelgetnek magukban.

A térkép:

Én maximálisan elégedett voltam vele, akadt, ahol félreccsúsztam, mellémentem, de ezt semmiképp sem a térkép hibájának tudom be. Ha csak egy jobbító szándékú javaslatot tehetnék a javító felé, akkor az lenne, hogy a kis tisztások ne halvány-, hanem tele sárgával legyenek ábrázolva. Ezek a terepen jó azonosítási pontok lennének, de az erdei diszkrét félhomályban gyakran észrevehetetlenek a térképen. Igen, a fedettségük valóban nem pázsit, hanem esetenként derékig érő fű, csak így haloványan meg nem látjuk.

Vegetációóóóó

Pedig ez még csak a kifutószakasz

Nagyon örültem a 7500-as méretaránynak (ugye milyen jó szenior-nak lenni?), bár ezen a terepen már az 5000-est is el tudtuk volna viselni. A fiam irigykedve nézte az én térképemet, én pedig elborzadva az ő 10 000-esét, hát abból már nem sok mindet tudtam volna kihámozni az erdőben.

A pályák: Igen, kicsit hosszúak voltak. Vagy mi voltunk kicsit gyengék és lassúk hozzájuk?

géken megszokott három futam összeidejéhez, és legalább maximális tájékozódási élményben volt részünk.

A szabályzat: Hát igen, attól több ponton is el kellett térni, de én úgy érzem, hogy a notórius minősítésvadászokon kívül (nekik így egyvel kevesebb jutott) senkit nem érintett hátrányosan egyik eltérés sem.

Az árak: Azt hiszem azt a bizonyos malacperselyt mégsem kellett

Szerintem sem tudom, hogy hol vagyunk?

Igényesek voltak és változatosak. Összességében így közelebb kerültünk az ilyen versenyhétvé-

feltörni azért, hogy VB színvonalú terepen, kiváló térképen, kiváló pályákon versenyezhesünk.

És a folytatás? Lesz még OB külföldön?

Nagyon bízom benne, hogy igen, szívesen versenyeznék a környező országok reális távolságban lévő jó terepein. Biztosan akad ilyen mindenhol, itt, Szlovákiában tuti, hiszen elég, ha csak a 2012-es JWOC Izrájára gondolunk, ami a magyar határtól nincs egy kilométerre sem.

Nagyon jó ötletnek tartom a külföldi OB-kat, de mindenképp érdemes lenne a versenyzők, szakosztályvezetők (főleg a Budapesttől távol élők) körében még most egy felmérést végezni arról, hogy mennyiben jelentett nehézséget nekik az idei verseny, illetve a későbbiekben milyen távolságig, milyen megkötésekkel engedhetik meg maguknak az ehhez hasonló „kicsapongásokat”.

Extrém példaként el tudnék képzelni akár egy kolozsvári OB sorozatot is, ami ugyan irreálisan megnövelné az utazási költségeket, de ha több (akár öt) OB lenne felfűzve, akkor talán gazdaságossá tehető. Ha jól tudom, más, nagyobb területű országokban vannak is ilyen összevont „bajnoki hetek”. Nehézség persze az időpontok egyeztetése, mert nyilván valamelyik nemzeti ünnepünk köré csoportosuló, nagyon hosszú hétvége lenne a legalkalmasabb, de a szomszédok ünnepei meg általában máskor vannak.

Ne szaladjunk ennyire előre, de én már várom a következő külföldi OB-t!

És persze a hátralévő hazai OB-kat is várom, bízva abban, hogy ha nem is ilyen terepen, de azok is nagyon jók lesznek.

Ezt a mostanit pedig köszönjük a magyar és a szlovák rendezőknek!

Kovács Péter

BBB

Fotó: Máthé István

BESZTERCE OSTROMA

AVAGY A KÖZÉPTÁVÚ ÉS VÁLTÓ OB AZ ELLENŐRZŐBÍRÓ SZEMÉVEL

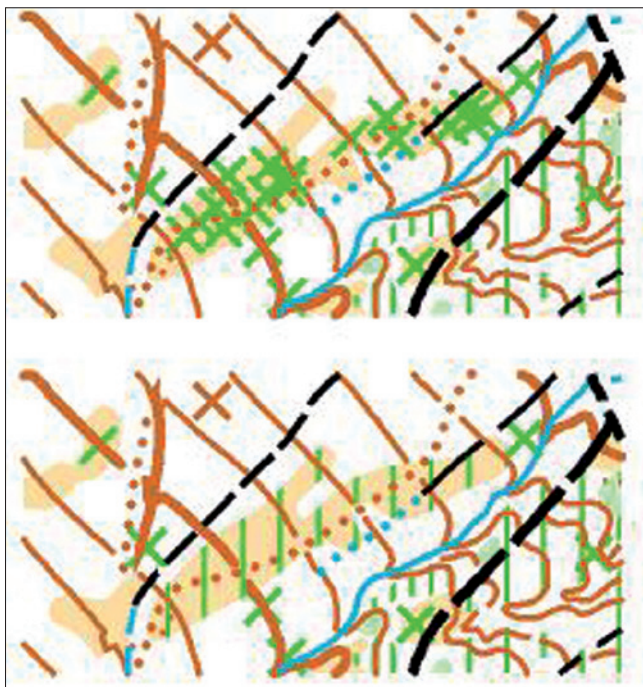
Amikor három évvel ezelőtt láttam az interneten a besztercebányai verseny térképét, kezdtem sajnálni, hogy nem mentünk el rá, pedig nekünk még igazán közel is lett volna. Úgyhogy nem gondolkoztam sokáig, amikor felkérést kaptam arra, hogy vállaljam el az idei bajnokságok ellenőrzését. Jó alkalomnak tűnt, hogy a csemege terep minden szegletébe eljussak.

Először még csak a térképet nézegettem, de már akkor úgy tűnt, hogy ehhez hasonlóan komplex terepet nem könnyű találni, a mai Magyarország területén legfeljebb a Bükk és Mátra legvadabb részei hasonlítanak rá, de ott sincs ekkora egybefüggő terület ilyen részletgazdagsággal. Aztán amikor a valóságban is a terepre jutottam, meg kellett állapítanom, hogy a valóság bizony jócskán felülmuta előzetes elképzeléseimet: tényleg fantasztikusan jó a terep, de egyúttal nagyon-nagyon nehéz is. A részletgazdagság által nyújtott nem mindennapi tájékozódás mellé párosul a haladás nehézsége (néhol szinte lehetetlensége). Kőmező, mocsár, puha talaj, aljnövényzet, páfrány, lapulevél. A lucfenyvesekben a fák törzse nincs felkopaszodva, mint az erdefenyveseknél szokott, így azokban is alig lehet haladni. A réteken derékig-mellig érő fű, az irtásokon csalan és szeder. Ahol meg tiszta az erdő, ott annyira meredek, hogy amiatt nem tud futni az ember.

Túlzás nélkül állíthatom, hogy ez egyike a legjobb és legnehezebb terepeknek, ahol életemben jártam, Svédországot is beleértve. Talán leginkább a szlovéniai karsztos terek voltak ehhez hasonlóak, és a pár évvel ezelőtti a Bükk-fennsíkon, Olaszkapunál rendezett Középtávú OB selejtezőjének gerince.

Amikor az első pályaterveket megkaptam, el is gondolkoztam,

hogy vajon milyen győztes idők, milyen kilométer-átlagok születhetnek majd itt. A pályákat kicsit hosszúnak éreztem, így valamiféle összehasonlítás miatt csináltam egy táblázatot az ugyanezen a terepen 2013-ban rendezett verseny pályadataival és győztes időivel. Ott persze a most várhatónál jóval kisebb mezőny volt, így ez a táblázat, főleg a kisebb létszámú kategóriákban nem mutathatott objektív képet. Ezért aztán néhol kiegészítettem a már említett 2012-es bükkői KOB selejtezőjén futott időikkel is. Ezekből az adatokból kilométer-átlagokat számolva és a szabályzatban előírt győztes időket figyelembe véve próbáltam meghatározni, melyik kategóriának milyen hosszú pálya lenne ideális. A tervezett pályák hossza általában több volt ennél, így főleg a legidősebb és legfiatalabb kategóriákban rövidei-

A túl sok zöld x elhagyása

Bakó Áron –SPA nyerte az M21E kategóriát

tést javasoltam, illetve azt tanácsoltam, hogy a legidősebbek ne a fönti, távolabbi rajtból induljanak, hanem a közelebbiből. Ezt a tanácsomat a rendezők meg is fogadták, sőt a rövidítés a fiataloknál talán túl jól is sikerült, így azoknál néhány pályát utólag visszahosszabbítottak kicsit.

Előzetesen hosszúnak találtam a váltón a térképrajtig tartó kötelező szakaszt is, hiszen a rövid pályáknál ez a kordonok közötti futás az átfutó-és befutószakasszal együtt a táv egynegyedét-egyötödét is kitette. Itt is javasoltam más megoldást, de azt a rendezők elvetették, mondván az is egyfajta feladat, hogy a versenyző tudatában legyen annak, hogy nem rohanhatja végig ezt a szakaszt és aztán forró fejjel neki az erdőnek, mert akkor kiszáll rögtön az első pontjára. Mivel írott szabállyal ez végül is nem ellenkezett, így végül elfogadtam ezt a érvelést. Meglepetésemre a kifutószakasz hossza miatt senki nem höbörgött (a térképállványig tartó szakasz meredeksége és a befutószakasz miatt már inkább).

A térképen lényegi hibát nem találtam, precíz munka, a készítője Róbert Miček a legismertebb szlovák térképhelyesbítő, külföldön is sokfelé dolgozik, világversenyekekre is javított már, többek között ő készítette a 2012-es kassai junior VB térképeinek jó részét is. Ennek megfelelően valóban csak apróságok javítására tettem javaslatot, a tele sárgával jelölt réteken például erősen felnőtt az aljnövényzet, így ezek halványárgára váltását indítványoztam. Kissé zavart a sok zöld x, amik általában fatuskókat, kidőlt fákat jelöltek. Egy önmagában is ennyire részletgazdag terepen ezek felvételét már kissé túlzónak éreztem, így egy helyen, ahol a zöld x-ek már olvashatatlanul egymásba folytak, az elhagyásukat javasoltam, ez meg is történt.

A domborzati formák segédszintvonalakkal való kirajzolása sokszor felvet problémákat. Egy színtesebb terepen általában épp a kilaposodó részekben kezdenek el kacskaringózni a szintvonalak, ott kezdenek el „burjánzani” a finom domborzati formák, így könnyen esik abba a hibába a javító, hogy túl sok segédszintvonalat használna. Ezzel a rajz is nehezebben olvashatóvá válik, ráadásul az átlagosnál több barna vonal (még ha szaggatott is) a ténylegesnél nagyobb szintkülönbségek illúzióját kelti. Kicsit itt is volt ilyen érzésem, de mivel a térkép egészen egységesen voltak használva a segédszintvonalak, így ennek átdolgozását végül nem javasoltam, mert az azért túl nagy feladat lett volna (és nem is biztos, hogy megoldást hozott volna).

A kistekelt pontokat egy hosszú nyári napon egyvégtében leellenőriztem (több, mint 150-et). Furcsa volt, hogy szlovák sporttársaink nem kódokkal ellátott stekkeket tettek ki a pontok helyére, hanem csak színes szalagokkal jelölték meg azok helyét. Mivel a stekkelés módjára a magyar szabályzat sem ad semmiféle tételes utasítást, sőt általában sem rendelkezik arról, hogy a pontokat egyáltalán ki kellene előre stekkelni, ezt a megoldást elfogadtam, persze felhívtam a rendezők figyelmét arra, hogy felvezetésekor persze a felvezetők alaposan nézzék meg, hogy minden pont tényleg a jó helyére kerüljön, még véletlenül se cseréljenek össze kettőt.

A tervezett pontok legnagyobb része egyébként rendben volt, a 150-ből összesen egy volt, ami egyáltalán nem tetszett, ezt kis is hagyták a pályából. Többnél javasoltam korrekciót a szimbólban, ezeket kijavították.

Némi zavart okozott, hogy az én terepi ellenőrzésem után néhány pont helyén még módosítottak (volt, ahol az én javaslatomra, mert egyébként 30

méternél közelebb lett volna kettő egymáshoz), de ezekről én már csak a térképek ellenőrzésekor vettem tudomást. Ezeket a pontokat a szlovák ellenőrzőbíró nézte meg a terepen a verseny előtti napokban.

Később egyébként kikerültek a kódokkal ellátott stekkek is, tehát a felvezetőket ezek is segítették, bár a felvezetéskor meg lesztették ezeket és a korábban kirakott szalagokat.

A térképeket Magyarországon, a bevált Cewe nyomdában nyomtatták. Itt olyan kisebb probléma jelentkezett, hogy a szlovák rendezők arra készültek, hogy a pályabenyomtatás kitakaró lilával készül, ezzel szemben a Cewe-nél a lila átlátszó. Emiatt nem volt értelme a pontkarikák, összekötő vonalak túlzott mértékű megszaggatásának, hiszen az átlátszó lila nem fed el fontos részleteket. A leginkább zavaró helyeken (volt ahol a pontkarika több mint fele hiányzott) ezt a Tipós rendezők nyomdába küldés előtt egyenként visszagyógyították.

Váltás

Ugyanígy az átlátszó lila miatt viszont jobban kellett figyelni arra, hogy a pontsorszámok hova kerüljenek, nem szerencsés, ha vastag fekete útra vagy főszíntvonalra esnek. Ez sajnos nem minden esetben valósult meg.

Külön dilemmát okozott az 1:7500 méretarányú térképek jel nagysága. Én az 1:10000 méretarányú rajz automatikus tovább nagyítását javasoltam (ahogyan az 1:10000-es térkép is az 1:15000-es automatikus nagyítása kell legyen). Az ISOM jelkulcs ugyanakkor úgy rendelkezik, hogy ha egy térképet 1:10000 vagy nagyobb méretarányban (tehát pl. 1:7500-asban) nyomtatunk, akkor a jeleknek az 1:15000-eshez képest 150%-kal kell nagyobbak lenniük (tehát az 1:10000 méretarányban használatosaknak).

Öröm

Kétféle jelmérettel készültek próbanyomatok és végül is a nagyított rajz, de kisebb jelméret mellett született döntés. Így a rajz ugyan szellősebbé vált, emiatt jobban áttekinthető lett, de a jelek a kisebb méret miatt nem lettek jobban olvashatóak. Volt olyan senior versenyző, aki panaszkodott is emiatt. A jövőben célszerűnek látom, ha ezzel az illetékesek foglalkoznának, hiszen a 7500-as térképet a senior kategóriákban már külön engedélykérelem nélkül lehetővé teszi a szabályzat, így egyre jobban terjedni fog.

További kisebb problémának éreztem, hogy a 7500-as térképen bizonyos pontszerű jelek (leginkább a kis kúpok) kétféle jel nagysággal is szerepeltek, ezt nem tartom jónak, és ráadásul igazán értelmét sem láttam.

A nyomtatás mindezekkel együtt kiváló minőségben készült, és a térképek grafikai terve is igen elegáns lett.

A versenyen aztán, köszönhetően a magyar és a szlovák fél hatalmas munkájának is, különösebb probléma nem adódott, flottul, az időjárási szélsőségekhez is megfelelően alkalmazkodva folyt a lebonyolítás.

A győztes idők bizonyos kategóriákban a pályák megrövidítése ellenére is magasabbak lettek az előírtaknál. Már máskor is leírtam, most is megteszem, hogy én személy szerint az előírt győztes idő misztifikálását nem tartom jónak. A győztes idő legyen egy támpont, de ha egy-egy esetben, egyenlő feltételekkel mindenkinek hosszabb vagy esetleg rövidebb a pálya, akkor szerintem még nincs nagy probléma. Ez még világversenyen is gyakorta előfordul.

Ebben az esetben különösen, ahol a szokásos kétfordulós KOB helyett csak egyet futott a mezőny, szerintem simán belefért a pár perccel

hosszabb futás ezen a csemege terepen, részben így kárpótolva a mezőnyt az „elmaradt” selejtezőért.

Így hát az egyetlen óvást, ami épp ebben a témában érkezett be, el is utasítottam. A pálya esetleges hosszabb volta, az előírt győztes idő akár jelentős túllépése az eredményeket magukat nem befolyásolhatta.

Nagy verseny, nagy indulószám óhatatlanul magával hozott további reklamációkat is. Egy fiatal versenyzőnek elmondása szerint nem működött az SI doboz az egyik ponton, és lukasztani sem tudott, merthogy nem volt lukasztó. Ahogy az lenni szokott, mindenki másnak persze működött a doboz. A pontra kimentem, és azt láttam, hogy azon is ott volt a lukasztó, igaz, nem a Magyarországon általában (de talán nem minden esetben) megszokott módon az állványra szerelve, hanem egy madzagon lógva a bója belsejében.

Volt egy versenyző, aki a KOB-ra magyar és szlovák klubja színeiben is benevezett, a rajtlistába is bekerült két külön rajtidővel, indulni nyilván csak egyszer indult, a szlovák klub szerinti rajtidővel. Utólag ezt szóvá is tették, de egyrészt nem feltételezhettünk szándékosságot, másrészt ez így egy szlovák bajnoki eredmény lett, magyar ranglistába, magyar bajnokságba nem számít, így én mint magyar ellenőrzőbíró nem kezdtem ezzel semmit. Ha szándékos volt a kettős nevezés, majd a jobbik rajtpozíció kiválasztása, akkor számoljon el az illető a saját lelkiismeretével, mennyire etikus ez.

A váltó OB kiskörén volt néhány kategóriának

egy pontja közvetlenül az átfutó után, amire reklamációt kaptam (nem óvást). Az egyik érintett versenyzővel kimentem, megnéztük. A pont ugyan a térképen jelölt helyen volt, bár környezetében a térkép valóban nem volt teljesen tökéletes, a sötétzöld bozótfolt és a fehér erdőfolt között sárgát jelölt, valójában annak egy része 1-es zöld volt. A pont a sötétzöld és az 1-es zöld határán volt, megnevezése pedig bozótfolt széle. A helyszínen lemérve ennek az 1-es zöld foltnak a széle 6 méterre volt a bójától, ami még 1:7500 méretarányban is az 1 mm-es bemérési pontosság határán belül van.

Mindezekkel együtt úgy gondolom, hogy történelmi tett volt „külföldre” vinni egy magyar bajnokságot, nehéz, igényes terepre, kemény mezőnybe. A szlovákok, ha csak töredékét is képezték a létszámnak, a váltó versenyben a felnőtt férfiaknál például teljesen méltó ellenfélnek bizonyultak, nem is lehetett őket legyőzni. Úgy gondolom, szükség lehet ilyen közös rendezésekre a jövőben is, az átlag versenyzőnek csemege, az élversenyzők felkészülését pedig jól szolgálhatja.

Talán túlzás lenne egyenes összefüggést találni a két verseny, majd a röviddel ezután az Ifi EB-n és a Junior VB-n elért igen szép magyar sikerek között, de talán egy icipicit segíthetett ez is a felkészülés utolsó szakaszában, hogy fiataljaink helyt álljanak a nehéz terepen, erős mezőnyben rendezett világversenyeken. Ha másért nem, ezért már bőven megérte, és reméljük, folytatódhat ez a felnőttek esetében is.

Kovács Gábor

A váltó W16-os dobogója

Kozma László

1936 – 2016

Sajnálattal közöljük, hogy türelemmel viselt betegség után, életének 81. évében, 2016. július 12-én hajnalban elhunyt Kozma László sporttársunk. Életútjáról hosszabb ismertetés olvasható a Tájéoló 2009/1. számában. Nyugodjál békében!

Temetése 2016. augusztus 26-án, pénteken 11.15-kor lesz a Pest-erzsébeti temetőben.

Urnás temetés lesz, szülei mellett helyezik örök nyugalomra.

KOZMA LACI BÁCSI EMLÉKÉRE

Szerintem nincs olyan tájfutó, aki ne ismerte volna Laci bácsit. Sok évtizede meghatározó jelensége sportágunknak, de nem csak nálunk volt a versenyek állandó résztvevője, hanem a túraversenyeken is, hol rendezőként, hol pedig versenyzőként. Ezért aztán rövid tájfutó múltammal nem igazán én vagyok az, aki hitelesen

le tudná írni gazdag életútját, de azt hiszem, hogy most nem is ez a legfontosabb. Azt majd megírják mások, akik nálam erre sokkal hivatottabbak. Engedelmetekkel csupán arról írnék pár sort, hogy én hogy láttam őt.

Laci bácsival szőtt barátságunk miatt azonban most hirtelen megtorpantam az írással, és ha megszakadok, sem vagyok képes egy összeszedett emlékekezést írni róla, oly sok gondolat tolong egyszerre a fejemben, kitörést keresve. Ez pedig amiatt van így, mert az utolsó 15 évből legalább 10-ben kettesben jártunk a versenyekre a BAL színeiben. Már a legelején egymásra találtunk, mint két tehetségtelen, de a sportágat rajongásig szerető sportember. Keveréseink sok alkalmat adtak az egymással való viccelődésre, amelyre mindketten korlátok nélkül vevők voltunk. S ha valamelyikünk véletlenül időben futott volna be, a másik türelemmel várta, és ünnepelte bejövételét. Szegény Laci bácsi befutóként gyakran nagyobb tapsot kapott, mint az F 21 győztese. Volt, aki tréfából, és volt, aki tiszteletből tapsolta meg, kalapot emelve kitartásáért, küzdeni tudásáért. Ettől függetlenül alapvetően a vidámság itatta át kapcsolatunkat.

Amikor megtudtam a hírt, sajnos nem ért váratlanul, mivel pár nappal azelőtti kórházi látogatásomkor az orvosok kertetelés nélkül közölték, hogy reménytelen Laci bácsi állapota. Örülök (már amennyire örülni lehet az ilyesminek), hogy talán utolsóként volt szerencsém elcsípni azt a pillanatot, amikor még kommunikálni lehetett vele. Az pedig egy kis megnyugvást jelent a lelkemnek, hogy ott jártamkor sikerült őt megnevetetnem.

Mindannyian olvashattuk a levlistánkon, hogy Laci bácsinak számos olyan vicces mondása volt, amit csak tőle lehetett hallani. Nekünk, kettőnknek is volt több ilyen. Például az egyik az volt, hogy ha én véletlenül azt a szót találtam használni, hogy „rémlik”, akkor ő közbevágott, hogy „a rémlik, az a Belphegor feneke”. Ha pedig megköszöntem neki valamit, akkor rám kérdezett: „Most hazudjak? Szívesen!” Ezek után óvatlanul azt találta nekem mondani látogatásom befejezésekor, hogy: „Köszönöm a látogatást!” Ekkor én visszakérdeztem, hogy: „Most hazudjak? Nem szívesen, itt nem szívesen!” - mondtam neki, szinte kiabálva! Ekkor elnevette magát az az em-

ber, akinek napokkal azelőtt vágták le mindkét lábát, és egy szívműtét előtt állt, ami talán egy utolsó apró esélynek ígérkezett az életben maradására. Nevetett! Tele szájjal nevetett, és talán megkockáztathatom, hogy egy kis boldogság is átsuhant a rideg körtemben, ahogy Laci bácsi visszaemlékezett a derűsen szép időkre.

Befejezve írásomat (de egy pillanatra sem befejezve emlékezőm) azért voltam bátor a letargiába eső, a fájdalomtól önmargangoló hangvétel helyett a helyzettől idegen vidám cikket írni, mivel Lacus (ahogy én hívtam Laci bácsit) egyértelműen egy szűnni nem akaróan vidám ember volt. Olyan, akinél nyugodtabb, kiegyensúlyozottabb, jószívu, önzetlenebb talán nincs is. Bárkinek odaadta mindenét, vagy bárkinek segített, ha látta, hogy azzal másnak örömet okoz. Számára ez az örömozokozás okozta a legnagyobb örömet! Én így akarom látni őt magam előtt, mosolygósan, mindörökké!

Horváth Imre

JUNIOR VB 2016

SVÁJC - SCUOL

A svájci szövetség gyönyörű helyszínén, a Felső Engádén völgyben rendezte az idei Junior VB-t.

A szervezők nagyvonalúsága révén teljes, 6 lány és 6 fiú versenyzővel és két vezetővel tudott a csapat részt venni a versenyen. A nagyvonalúság abból állt, hogy nem kellett nevezési díjat fizetni a versenyre, „csak” az utazás, szállás, étkezés költségek terhelték a résztvevők pénztárcáját.

A meglehetősen kacifántos előzetes válogató versenyek után a lányoknál Goldmann Julia, Péntek Gréta, Sárközy Zsófia, Szuromi Luca, Viniczai Csege, Weiler Virág, a fiúknál Dalos Máté, Egei Patrik, Miavetz Balázs, Ormay Mihály, Peregi Dániel, Zacher Márton került az utazó csapatba, a csapatvezetőik pedig Gyalog Zoltán és Viniczai Ferenc voltak.

A hosszú utazást kocsikkal oldottuk meg, ami Budapestről kb., 8,5 óra volt.

Káprázatos táj fogadott minket, a kisvárost mesébe és posztzerekre illő hegyek veszik körül, míg a völgyben az Inn folyó kanyargott.

Szállásunk egy kényelmes Jugendherbergében volt, a versenyre történő utazások kiindulási pontjául szolgáló vasút és busz pályaudvartól 100 m-re, de a versenyközpont is csak 1,5 km volt.

Jó választás volt ez a szállás, itt lakott többek között Svájc, Finnország, Németország, Anglia, Oroszország

válogatottja és még 4-5 kisebb létszámú csapat is.

Két hatágyas és egy kétágyas szoba állt rendelkezésünkre, és egy viszonylag szűkös kapacitású internet, amit csak kitarító várakozás után lehetett elérni.

Ennek ellenére remek hely volt és az étkezés is itt volt megfelelő minőségben, igaz kissé svájci mennyiségben.

A terepbemutatóval telt szombati nap végén a jó hangulatú megnyitóra került sor, ahol Simone Niggli beszédét olyan csendben figyelte a közel 500 versenyző, hogy még a fű növekedését is hallhattuk közben. Amire még nem volt példa az elmúlt években.

A **sprint versennyel** kezdődött a versenyprogram. Scuol belvárosa adott helyet a versenynek. Remek időben és kissé futós pályákon zajlott a verseny. A cél környékét mesterséges kerítésekkel tették érdekesebbé a szervezők. Az átfutó pont egyben a befutópont is volt, amivel a nézőket is kiszolgálták a szervezők. A pályák hasonló vonalvezetésűek voltak, ezért pörgős és a cél környékén kifejezetten eseménydús versenyt láthatott mindenki, aki követte az interneten vagy a helyszínen a versenyt. A versenyzők szerepléséről én csak a rajtból visszaérkezve értesültem. A rajtlista jóvoltából szinte az elejétől a végéig volt rajtolónk. Az eredményeket nem részletezem, de Weiler Virág szenzációs 4. helye mindenképp kiemelést érdemel, mint ahogy Dalos Máté 15. helye is tiszteletet parancsoló. A lányoknál és fiúknál is svájci győzelem született, több pódiumos helyezésük mellett. Ekkor már sejtettük, jól megtanuljuk a svájci himnuszt. A lányoknál jelentős előnnyel nyer Simone Aebersold és utána a harmadik helytől vált nagyon szorossá a végered-

A világbajnokságon résztvevő csapat

mény, míg a fiúknál szinte másodpercenként követték egymást a helyezettek. Versenyzőink kevésbé, még mi csapatvezetők elégedettek voltunk a szerepléssel, hiszen a helyezések néha egészen mást mutatnak, mint a mögöttük lévő küzdés és igyekezet, tehát szerintem a csapat összességében nagyon szépen helyt állt.

Hétfőn a **hosszú távú verseny** következett. Már a versenyre jutás sem volt mindennapi, hát még a helyszín. A rajtba kijutás közel 1,5 óra volt. Első szakasz 40 perc vonattal és 600 m gyalog a 1. karanténba (az Engaden völgyben ez egy elképesztően szép utazás is egyben). A második szakasz 35 perc busszal a 2194m magasán lévő Süssom Givé hágónál lévő 2. karanténba, ahonnan az előrajt kezdődött. A rajtoltatás 9 órától 14:30-ig zajlott. Csapatvetőként ez elég húzós kihívás, de szerencsére az időjárás itt is a kegyeibe fogadta a versenyt, hiszen a 12 óra beígért eső szerencsére elmaradt. A versenyzőket folyamatosan hozták a buszok és mi csak annyit tudtunk, amit a hágóról a versenyt-

rep felé fordulva kitaláltunk. Láttunk néhány versenyzőt a távoli hegyoldalban, és tudtuk a terepleírásból hogy komoly kihívás ez a terep. Főleg a terep növényzeti szabdaltsága és az ehhez adódó útvonalválasztás jelentett kihívást. No, és a tengerszint feletti magasság is, ui. a terep legmagasabb pontja 2300 m volt. Ez a helyzet talán a pályák végénél jelentett kihívást, hiszen ez a gondolkodásra is kihathat. Taktikailag az okos erőbeosztás és a megfelelő gondolkodási idő kialakítás volt a tanács, ui. kevesen rendelkeznek ilyen magasságon versenytapasztalattal. A versenyzőink egy kivételével teljesítették a távot. Dalos Máté combhajlító fájdalmak miatt feladta a versenyt, ami bölcs döntésnek bizonyult, hiszen a további versenyeken is tudott így versenyezni. A lányok szerepeltek jól, hiszen a 26. Luca, 31. Virág és a 33. Zsófi igen dicséretes helytállás. Az 62. Gréti és a 70. Csenge helyezései az elmúlt évekhez hasonlíthatóak, míg ezen a napon talán Julcsit viselte meg legjobban a magasság. A fiúknál 45. Misi, 47. Balázs és 53. Patrik közül Balázs tűnt elégedetlennek a hibák miatt. Marci 79. és Dani 101. helyei mögött sok ok volt, amit részben hibával, részben pedig kérdőjelekkel tudunk csak értékelni, azaz lehet, hogy a magasság itt is beleszól a teljesítménybe.

Volt még egy momentum, ami bezavart a pihenésbe és így teljesítménybe is a verseny előtt. Ez a foci EB volt. Nem néztük a meccset, de éjfélkor egy portugál vendégmunkás végig száguldott kb. háromszor a városon és dudált, mint az örült. Ez sokakat felébresztet és néhányan csak hosszú félórak múlva tudtak vissza aludni. Sajnos ezen is múlhat néhány perc!

A versenyt a fiúknál ismét a svájci Hadorn nyerte és a dobogón is ugyanaz a két versenyző állt, mint a sprinten. A lányoknál finn győzelem született két svájci versenyző előtt.

A következő **pihenőnap** egy rövid középtávú terep-bemutatóval telt és pihenéssel. Az időjárás azonban átváltott ősziésre, ui. a hétfői 26 fok után kedden csak 14 fok volt némi esővel égdörgéssel, majd este komoly felhőszakadás-szerű esővel. Ekkor volt az eddigi versenyek hivatalos díjátadója, ami nagyon szigorú protokoll mellett és nagyon pontosan lett megtartva. Sajnos az ünneplés egyik fontos részét nem engedték a szervezők, ui. nem lehetett koszorút felvinni a helyezetteknek.

Szerdán is komor időre ébredtünk. Nem esett, de ez bármikor bekövetkezhettét és a kibukkanó 2000 m feletti hegycsúcsok friss hóval szóródottak be. Félő volt, hogy a **középtáv selejtező** terepen is lesz hó és felhő borítja majd a terepet, de ez szerencsére nem következett be. A terep 1700 m és 2000 m között helyezkedett el, Ftan település mellett, és a meredek oldalakat domborzati és szikla alakzatok borították. A rajt kb. 1850

Weiler Virág 4. helyen végzett a sprintversenyen

Női váltóban 6. a magyar csapat: Weiler-Szuromi L.-Vinczai Cs.

m magasán volt egy gyönyörű legelő és ligetes oldal találkozásánál. Remekül nézett ki, bár én többet nem is láttam a versenyből. A rajtoltatás a lányoknál 100 percig tartott, míg a fiúknál 112 volt az utolsó rajtoló. Az időjárás 90 perctől átváltott erős esőbe, ami a két hátul induló versenyzőnket érintette, de befutásuk után látszólag ez nem nagyon zavarta őket. Három csoport volt mindegyik kategóriában. Nekünk ez volt a fő versenyünk, hiszen a döntőbe kerülést tűzte ki mindenki célként. Ezt beszéltük át előző este és azt kértük a versenyzőktől, a tájékozódás legyen előtérben, mert csak hibátlan teljesítménnyel van esélyünk. Végül is ez hat magyar versenyzőnek - 3 fiú és 3 lány - sikerült a döntőbe kerülés és egy-egy versenyzőnek pedig kevesebb, mint 10 másodpercen múlt. Ez az eredmény az általam is átlátható időközön (kb.10 év) belül a legerősebb középtávú szereplés. Nagyon büszkéek voltunk a csapatra, mivel az edzőkkel beszélgetve mindenki csak gratulálni tudott a helyezések tudatában.

Néhány szó a versenyzők véleményével. Csenge harmadik Junior VB-n jut döntőbe, és erre a harmadik helyre felfigyeltek az ellenfelek, Zsófi ugyan az a csoport. Az elején kevesebb volt a csapás és Ő ekkor hibázott a legtöbbet. Hét másodperc hiányzott, de Zsófi még csak Ifi és sok lehetőség van előtte. Biztos vagyok benne, hogy él vele. Luca kisebb hibával, de biztos futással teljesített. Biztos bejutás. Julcsi ugyan az a csoport. A hosszútáv után biztosabban versenyzett, talán még óvatosan is. Virág több hibával versenyzett, sietve futott és a szerencse mellé állt. De csak annak van szerencséje, aki tesz érte. Gréti is a hibákat emelte

ki, viszont Ő nem volt elégedett magával. Fiúk: Máté jó futással, minimális hibával 10., Dani egy nagy hibával már nem volt esélye bejutni. Marci esőben, de koncentrált jó futással jutott be, kisebb bizonytalanság volt csak. Balázs is bosszús volt a hibák miatt és ez csak akkor lett nagyobb, amikor csak 4 mp kellett volna a bejutáshoz. Misi egy mp-el volt jobb az első kiesőnél. A befutó pontra esett egy hatalmasat, ami után még a térdébe is kapott két varratot. (Van, akinek sok minden belefér.) Patrik kisebb, nagyobb hibákkal futott és ez a három perc ma sok volt, de ő is még futhat ilyen versenyeken. Tisztes helytállás.

A nap második felében folytatódott az eső és a lehűlés este 10-kor már csak 5 fok volt.

Csütörtökön reggel is 5 fok volt, porcukros hegyek, kissé lógott az eső lába, de az ígéret az volt, hogy jó idő lesz. Utazás vonattal 20 perc Lavin településre.

Reggel 9-10 között a B-C döntők futottak, majd 10 után a középtáv A döntő két percenként. A terep 1350-1650 m között egy laposabb részen, közvetlenül az Inn folyó partján található. Kövekkal, dombokkal szabdalta terület és mivel a rajt kb. 1550 m magasán volt, sok lefelé is várt a versenyzőkre. Gyors pálya volt, ahogyan a középtávnak lennie kell. A versenyzőknek az ajándék futás kifejezést használtuk az izgalom oldására, de azt is, hogy megint a tájékozódás a feladat, mivel szerintünk a futó tudásuk megfelelő. Többen talán kicsit inkább a futás miatt aggódtak, de az világos volt, hogy ez a terep kedvezhet nekünk, mert a terepbemutató után mindenkinek tetszett ez a terep típus. Sajnos hibátlanul szinte senki sem futott, mert a kihívás és a jó futás

csabítása magukkal ragadta a versenyzőket. Ez persze senkinek nem vetettük a szemére. Sokaknak ez volt az első döntős futásuk és talán ezt is szokniuk kell. A lányok 24., 26., 49. helye és a fiúk 35., 39., 42. helye szerintem szép csapat teljesítmény, a versenyzők ezt kicsit elégedetlenebbül fogalmazták meg. A versenyt a svájciak tarolták le, különösen a lányoknál, több mint 1 perc 50 mp előnnyel nyert ismét Aebersold egy lengyel és svéd lány előtt. A fiúknál az eddig csak ezüstöt nyerő Curiger nyert 50 mp előnnyel a kétszeres VB győztes svájci és egy norvég előtt. Az eddigi hat győzelmi lehetőségéből őt már a svájciak zsebében volt. Már kezdtük ismerni a svájci himnusz.

A váltó napja. Közel volt verseny, csak 10 perc busszal Tarasp vára közelében, azaz onnan 15 perc gyaloglással.

Kellemes napsütés, nem túl meleg reggel. A fiúk 10:30-kor, a lányok 11:15-től kezdtek.

A váltó összeállítást a csapattal és Dénes Zolival is egyeztetve alakítottuk ki. A terepről nem sok infót tudtunk, ui. eddig nem volt térkép a területről. Anynyit sikerült tudni, 1440-1800 m között lesz a terület és több a nyílt terület és kevés az ösvény. Ez nagyjából be is igazolódott, viszont szikla alakzatok és kis kúpok is tarkították a területet.

A versenyzők elzárt karanténban és külön bemelegítő területen tartózkodtak a verseny alatt és a nézőkkel, valamint a kivetítővel nem álltak kapcsolatban. Egyedül a szpiker hang jutott el hozzánk is.

A fiú tömegrajt után vártuk a híreket és szerencsére hallottuk is. A pálya 75%-nál volt egy meglehetősen hosszú és szintes átfutás. A fiúk jöttek is menetrend szerint. Máté kb. 3 perc hátrányban, de nem tűnt veszésnek a hátrány. A svájci vezetés csak azért nem történt meg, mert a befutó kanyarban elesett a versenyzőjük. A kifutás is látványos volt, elég hosszan követhettük a futókat. Máté után Marci következett. Sűrű volt a mezőny, hiszen a fiúknál 59 váltó indult. Közben elindultak a lányok is 49-n. Átfutásnál Sütü (Zacher Marci) nagyon jól állt. Befutásnál szintén, bár a svájci csapat már vezetett. Balázs biztató helyen ment ki, és én itt kicsit elvesztettem a fonalat a fiú versenyről, de az eredményeket ismerem. A svájci fiú csapat hozta a kötelezőt és sajnos Balásznak becsúszott egy nagyobb hiba, ami miatt a kettes csapat is kielőzte, így Patrik a 20. helyen jött, míg Balázs a 21. helyen. A kettes csapat is jól teljesített ők az első szakaszon kaptak többet.

A lányok versenye egy külön mese lenne, de nem szaporítom a szót. Virág befutása után nagyon izgultunk. Vezetett Svájc, igaz a kettes csapat és az egyes csak utánunk ment ki. Luca futásáról kevés hír jött, mivel csak az első 16 rajtszám kapott GPS-t és a svájci, svéd, finn, norvég kettes csapatok (?). Mi 24-es rajtszámmal futot-

tunk. Igaz, az osztrák edző verseny előtt odaszólt, nektek elég jó lehet a lány váltótótok! Én is ezt gondoltam válaszoltam. Azonban mikor Luca 3. helyen jött, Svájc 1. csapata és Norvégia után 10 mp-el, arra már nem számítottam. A kis körben ez nem változott, de a svájci meglepett egy perccel. Csenge néhány VB arany és érem tulajdonosa között futott ki és eléggé izgult. Hát még mi. A szpiker folyton beszélt a svájciról, norvégiról, és egész hangosan Hungary-ról. Aztán 10 perc múlva újra. Hát eléggé dobogott a szívünk, amikor a svájci átfutott és öt perc körüli hátránnyal érkezett a norvég és Csenge és a finn. Kb. egy perc múlva a svéd és az angol. A kis körön annyit változott a helyzet hogy a finn magával vitte a norvégot és Csenge kicsit lemaradt, de ezt nem tudtuk, és érkezett az angol és a svéd is. Hát ennek Csenge nem örült, mert a versenyző szív... de az Ő érkezésének mi nagyon örültünk. Ez nem egy elvesztett verseny volt, hanem egy megnyert hatodik hely, hiszen a pálya elején világszinten futott egészen 30 percig és a végére már az tempó és az izgalom őt is elfárasztotta. Rég volt magyar versenyző ilyen helyzetben. És sikerült a pódium!

Gratulálok a lányoknak, akik már négy éve versenyeznek ebben az összeállításban és az Ifi B-k 5. 6. 7. helyezése után egy JWOC 6 hely! Elképesztő befejezése a hétnek. A kettes váltónk is remekül futott, hiszen Zsófi, Julcsi és Gréti a 19. helyre hozta magukat.

A svájci himnusz a végén már szinte mi is énekel-tük, ugyanis a 8 aranyból hetet nyertek.

De a hét egy szép szám nekünk, mivel a pontversenyben a magyar csapat a remek 7. helyen végzett!

Néhány észrevétel:

Tudtuk alapos szervezés lesz. Az volt! Remek honlap. Pontos időrend. Részletes infók, ha elolvassuk! 50 oldalas bulletin aprólékosan mindenre kiterjedően.

Nagyon jó terepválasztásokkal, kicsi svájci önteltséggel, rövid csapatvezetői megbeszélésekkel, és természetesen néhány apró hibával is. Mint pl. késett a vonat? a normáltávon. Elment az áram az eredményhirdetésen a finn lány kihívása előtt. Kicsi bemelegítő helyek, kevés fedett hely a rajtban (ez szinte minden VB-n így van). Ezek azonban nem negatívumok csak megjegyzést érdemlő helyzetek voltak.

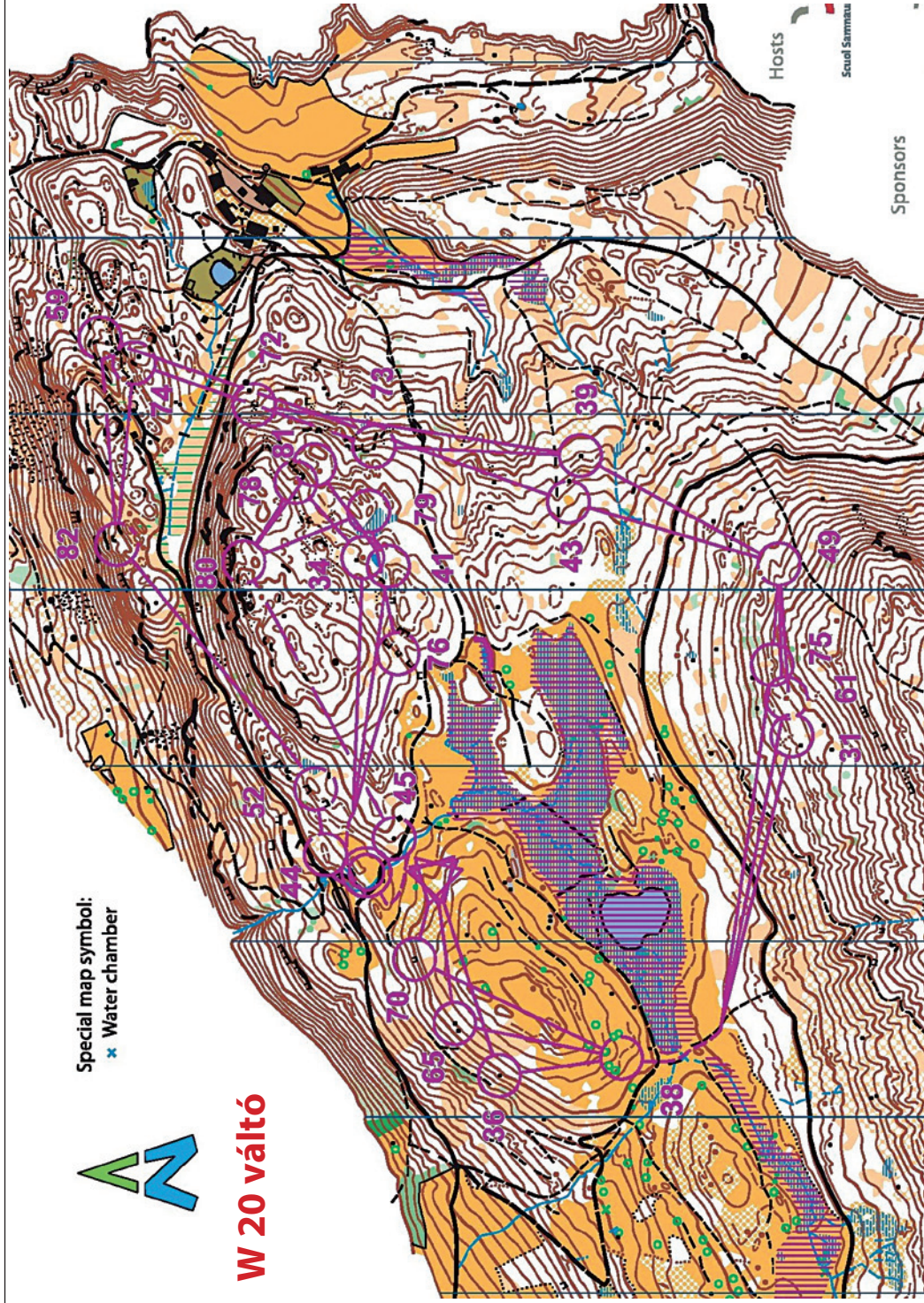
Köszönöm, hogy csapatvezetője lehettem ennek a válogatottnak, köszönjük a jól felkészített versenyzőket, és az Ő hozzáállásukat, és úgy gondolom Gyalog Zolival jól tudtunk együtt dolgozni és talán némileg ezzel is hozzájárultunk a sikeres szerepléshez. Remélem, a versenyzők közül sokan kamatoztathatják még az itt szerzett tapasztalatokat a későbbiekben, akár felnőtt VB-n is.

Viniczai Ferenc
Fotó: Gyalog Zoltán

Special map symbol:
x Water chamber

W 20 váltó

Magyar szurkolók az Ifjúsági Európa-bajnokságon

Nem szokásunk egy eseményről több cikket megjelentetni. A lengyelországi Ifi EB-n azonban sok magyar szurkoló örülhetett versenyzőink kitűnő eredményeinek és ezt az örömet közülük többen papírra is vetették. A szövetségi kapitány hivatalos beszámolóján túl most ezekből az írásokból közlünk szemelvényeket.

Beleborzongok

Szurkolói szemmel a lengyelországi Ifi EB-ről

Az elmúlt hetekben mindenki örömmármorban úszott, bulizott, ünnepelt és boldog volt, hogy magyarnak született. Mert mindenki az érezte, hogy jó Magyarak lenni! És bár a családon belüli nemek arányából (3:1) egyenesen következik, hogy a labdarúgó EB összes meccsét néztük, szurkoltunk és együtt örültünk a magyar focicsapattal és minden magyarral; mégsem éreztem azt, amit az újságokban olvastam, hogy minden magyar „beleborzongott” ebbe a sikerbe.

Hát sajnos, velem ez nem történt! Pontosabban nem történt meg, egészen a múlt hét végéig. Ugyanis hétvégén végre megértettem, hogy mit szeretett volna az újságíró megosztani velem, mi az pontosan, amit éreznem kellett volna már hetekkel ezelőtt.

Ugyan nem foci kapcsán, de álltam egy kis város, Jaroslaw főterén valahol Lengyelországban, hallgattam a magyar himnusz és néztem a három bajnok kislányt (mert kislányok, még csak 16 évesek – már aki már van annyi), **Csillát, Dorkát és Hangát**, és éreztem, hogy borzongok!

Igen, jó volt a hétvégén magyarnak, magyar tájfutónak (Janó kedvéért magyar tájékoztatósi futónak) lenni! Köszönöm nektek Lányok ezt az élményt és köszönöm minden magyar versenyzőnek, aki ott futott, küzdött magáért, a csapatért és mindenkiért!

Pénteken kezdődött a verseny a hosszú távú futamokkal, ahol az indulók egy nagyon technikás „Helusznak” nevezett terepen futották a számukra kijelölt pályákat. Annyira túltervezettek lettek a pályák, hogy mindegyik nyertes idő jóval meghaladta a kiadott 35-40-45-50 perces időtartamot.

Szombaton a számunkra immáron

legkedvesebb versenyszámmal folytatódott a verseny, a váltóval „Korzenie” terepen.

A terep nagyon hasonló volt az itthoni viszonyokhoz, így sokkal könnyebbnek találták azt a lányaink, fiaink. A kiskör tartogatott azonban meglepetést mindenki számára, ugyanis rengeteg szinttel, hullámvásút futásban (le-föl-le-föl többször) voltak teljesíthetők. Továbbá az óriás réten tűző nap és 35 fok sem volt kifejezetten ideális a futásra. Mindenki nagyon izmált, de derekasan küzdött! A versenyközpont és az átfutó-befutó fantasztikusan belátható nagy réten, domboldalon terült el, igazi csemegét kínálva a szurkolóknak.

A W16-os váltónk (Hajnalka Dorka – Gárdonyi Csilla – Szuromi Hanga) végig vezetve, nagy fölényrel lett Európa-bajnok! A W18-as lányváltónk (Pataki Réka – Vékony Vanda – Sárközy Zsófia) a negyedik helyen ért célba.

A 16-os fiúk (Horváth Csongor – Szabó Marci – Jónás Feri) az ötödik, míg a 18-as váltónk (Zacher Márton – Ormai Misi – Szuromi Matyi) a 14. helyen végzett.

Vasárnap Jaroslaw belvárosában a sprint versenyszámmal zárult az EYOC. Nagyon gyors pályán, meredek lépcsőn, vizes macskakövön, átjárók, kis utcák sokaságán száguldottak keresztül a versenyzők, hogy a lehető leggyorsabban tudják teljesíteni a pályát, hiszen másodperceken múltott akár több helyezés is. Volt aki szerencsésen megúsza szakadó eső nélkül, de volt aki bőrig ázott, sőt olyan is, aki legeslegutolsó indulóként a rajtszemélyzetrel mulatta az időt.

Gárdonyi Csilla fantasztikus futással ezüstérmes lett, Hajnalka Dorottya 8., Szu-

romi Hanga 17., Hajdu Nelli 23. helyen végzett.

Igazság szerint az elmúlt években nem volt olyan fontos verseny, amin ne vettünk volna részt családostól. Minden versenyen a klubok külön sátorban, saját versenyzőik, szurkolóik körében töltik a napjukat. Lengyelországban is rengeteg különböző klub képviseltette magát, gyerekek, szülők, edzők, csapattársak, saját fotós. Volt kint ARAK-os, Tipós, MATT-os, NYVSC-s, SZVSE-s, SDS-es, PVSK-s, MOM-os BEAC-os, Vizslás, SPA-s képviselő is. Nagyon jó volt tapasztalni, hogy ezen a nemzetközi versenyen mindenki Magyar volt és nem valamilyen egyesület tagja! Együtt táboroztunk, együtt sírtunk és nevtünk. Szeretném külön megköszönni a kb. 40-45 fős magyar szurkolótábornak azt a fantasztikus hangulatot, amit csináltak. A legelkesebb, leghangosabb, legkitartóbb szurkolói a magyar válogatottak voltak. Remélem, hogy a lelkes taps, rekedtre kiabált torkok, ha csak kicsit is, de hozzájárultak a sikerhez. Öröm volt látni a versenyzőket, akik teljesen kifutottak magukat, de a szurkolókhoz közeledve összeszorított foggal még nagyobb sebességre kapcsoltak és öröm volt látni a szurkolókat is, akik bármit megtettek volna a csapatért.

Nem tudom elégszer hangsúlyozni milyen fantasztikusan szép és felemelő hétvégén vagyunk túl.

Köszönöm még egyszer nektek **Csillát, Dorkát, Hangát, Nelli, Áronka, Csani, Feri, Marci, Csenge, Réka, Vanda, Zsófi, Erik, Matyi, Misike és Süti!**

Hentes Ildikó

EYOC 2016-LENGYELORSZÁG

Jarosławban és környékén rendezték július 1. és 3. között az idei ifi EB-t. A válogatott és a szurkolók nagy része szerdán utazott le, hogy legyen idő az akklimatizálódásra is. Másnap, június 30-án volt a szurkolóknak rendezett kísérőverseny, a Lengyel Nagydíj első futama és ezzel párhuzamosan a terep-bemutató edzés a válogatottaknak. Szurkolóként érdekes volt megtapasztalni, hogy miközben én versenyztem, a válogatottak csak átmozgattak, ismerkedtek a tereppel. Így például leelőztem két finn lányt, akik csak kocogtak az úton, vagy együtt fogtam az egyik pontomat három brit lánnyal, akikről a mai napig nem tudom eldönteni, hogy ők már hamarabb is látták a bóját, mint én és azért keresték a térképen, hogy mi legyen a következő pontjuk vagy pedig nem is az én pontomat keresték. Szerintem kifejezetten jó volt, hogy befutás után találkozhattunk a válogatottakkal is, vagyis a másik szempontból az, hogy a válogatottak az út után a verseny előtt még találkozhattak barátaikkal, szüleikkel, edzőikkel.

A verseny pénteken vette kezdetét a normáltávvál Helusz-ban. Korán mentünk, hogy a legjobb helyre állíthassuk fel a magyar szurkolói sátrat, melynek végső helyét a befutószakasz mellett találtuk meg. Az idei EYOC különlegessége volt, hogy nem csak a váltópályákon, hanem a normáltáv és a sprint pályáin is volt átfutópont, illetve egy rövidebb-hosszabb átfutószakasz is. Az első napi cél egy kemping területén volt felállítva, a befutó egy réten kanyargott, az átfutás pedig a kemping másik szélénél történt. A szalagozott-kordonozott útvonal eléggé hosszú volt, az átfutóponttól 2-300 méter hosszan vezetett az erdő szélén a kempingig, majd be a kerítésen, ott volt egy frissítő és végül ki egy másik kapun. Szurkolói szemmel nézve kettősséget érzek, ha az átfutóra gondolok. Egyik oldalról jó volt, hogy pálya közben is

láthattuk a versenyzőket, ha lett volna elektronikus eredményközlés, akkor a futók pillanatnyi állása is jobban nyomon követhető lett volna így. Másrészről azt is tudom, hogy pálya közben zavaró lehet, ha kiabálnak az illetőnek, még ha ezt csupa jó szándékból teszik is. Szabó Marci például utólag mesélte, hogy olyan lelkesen szurkoltak neki itt, hogy nem vette észre a frissítőt, holott ez a forró napon fontos lett volna. A normáltávon az sem igazán tetszett, hogy nem volt olyan hely a célterületen, ahonnan az átfutás és a befutás is jól nyomon követhető lett volna.

Hanga szinte közvetlenül egymás után végeztek a tizedik hely környékén – ezzel is előre vetítve a másnapi sikert. A fiúk közül pedig Jónás Feri lett 9., Szabó Marci 13. és Szuromi Áron 22., míg a 18-as korosztályban ezen a napon egyedül Szuromi Mátyás tudott az első húszba beférni, ő 15. lett.

Szombaton rendezték a váltót Pruchnik-ban. Egy újabb meleg napot fogtunk ki, és ezen az sem segített, hogy a célterületet egy nagy rét közepén állították fel a rendezők. 9:30-kor rajtolt a 18-as mezőny, 9:40-kor a 16-os. A csapattársak és a szurkolók hatalmas hangzavarral biztatták a tömegrajtban induló első futókat. Aztán egy tíz perces feszült várakozás

Gárdonyi Csilla sprinten második

Ezen az első napon mindenkit megviselt a meleg és a kihívásokkal teli bozotos és mély völgyekkel szabdalt terep, melyhez hasonló nem sok van Magyarországon. De azért a végeredmények elég jók lettek. Vékony Vanda a 18-as lányok között ötödik helyen végzett, így egyetlen magyarként állhatott a pódiumon az este Jarosław főterén tartott eredményhirdetésen. Ebben a kategóriában szép eredményt ért még el Sárközy Zsófi is, aki a tizedik helyen végzett. A 16-os lányok közül Gárdonyi Csilla, Hajdú Nelli és Szuromi

következett. Ezen a napon úgy volt kialakítva az átfutó- és befutópont elhelyezése, hogy a szurkolók jobban láthatták a versenyzőket. Már a nagy rét túlsó oldaláról láthattuk, amint a versenyzők az átfutópont felé tartanak. Majd egy bozótcsíkon átjutva el is érték a pontot, ahonnan egy hosszú, kanyargós kordon vezette be őket a célterületet övező erdőbe. A kordon egyik kanyarjában ezen a napon is felállítottak egy frissítőhelyet, így az érkező futókat a hangos szurkolás mellett egy-egy bekiaabált, "Fissíts is!" vagy

„Ne felejs el inni!” tanács is fogadta. A befutópont a rét azon csücskében volt, amelyik irányban az átfutó után eltűntek az erdőben a versenyzők. Így a befutó kordonja mögött állva egyszerre láttuk be az átfutót és a befutót is. A 25-35 perces győztes időre tervezett pályákon olyan fél órával a rajt után meg is érkezett az első versenyző az átfutópontra. Nem sokkal utána elkezdtek sorban érkezni a többi futók is.

párbeszéddek játszódtak le a magyar szurkolók között, miközben vártuk, hogy második futóink megérkezzenek az átfutópontra. Aztán egyszer csak az árnyékba behúzódva figyelő MOM-os csapat hatalmas „Hajrá Csilla!!!”-ban tört ki, és szinte rögtön ezután a valamivel lejjebb állók is megláthatták Gárdonyi Csillát, aki magabiztos előnyre szert téve hozta első helyen a magyar N16-os váltót. A többiek is szép

a 16-os fiúk ötödik helyen érkeztek célba, a 18-as lányok negyedik lettek és a 18-as fiúk is tartották a szintet, végül a 14. helyet foglalhatták el.

Este tartották az eredményhirdetést a jaroslavi sportközpont tornacsarnokában. A tömött lelátóról énekeltük a magyar himnusz, onnan éljeneztünk a többi helyezett csapatunknak is. Az eredményhirdetés után a válogatottaknak még nagyjából fél-egy órájuk volt a bankettig, amit arra használtak, hogy a melegítőt bankettruhájukra cseréljék. A „friendship party” azonban nem tarthatott sokáig, mivel másnap még hátra volt egy sprint.

A vasárnapi nap jóval hűvösebb volt, mint a korábbiak, nem sokkal a 9:10-es nullidő után eleredt az eső is, ami kisebb-nagyobb megszakításokkal egész nap esett. A sprint versenyszámot Jarosław belvárosában rendezték, a célterület a város főterén volt. Ezen a napon is volt átfutópont, a tér egyik sarkán volt felállítva. A téren járkálva jól követhetőek voltak az át- és befutások is. Ebben különösen a rövid pályák és az azokhoz képest nagy (valójában 1 perces) indítási időközök is sokat segítettek. Ezen a napon is sikeres volt a magyar csapat, a lányok közül Gárdonyi Csilla 2., Sárközy Zsófi 4. helyen állhatott dobogóra. Hajnal Dorka 8., Szuromi Hanga 17., Hajdú Nelli 22., Gerber Csenge 17. lett, míg a fiúk között Horváth Csongor 9., Jónás Feri 11. helyen végeztek.

Az eredményhirdetés után különösen nagy volt az öröm, mivel ott derült ki, hogy a magyar csapat az országok versenyében a harmadik helyen végzett. Így a válogatott boldogan indulhatott haza.

A 2016-os ifi EB szurkolóként is csodálatos élmény volt, jó volt érezni a magyarok egységét, a lengyelek után mi voltunk a második legnagyobb szurkolótábor, és biztos vagyok benne, hogy válogatottjainknak ez a nagy támogatás is sokat jelentett. Gratulálok nekik és köszönöm, hogy részese lehettem ennek az élménynek!

Horváth Hanga

A 3. helyezett magyar csapat

A 16-os lányoknál Hajnal Dorka hozta csapatunkat az élbolyban, a 18-as lányoknál Pataki Réka ötödikként futott át. A 16-os fiú váltót Horváth Csongor az első tizben hozta, de alig volt három percre az első helyezettől, és a 18-as fiúknál is a 18-as lányokhoz hasonlóan az ötödik helyen hozta Zacher Márton a magyar váltót. A befutóra módosult kisért a helyzet, Dorka már első helyen hozta a fiatalabb lányokat, Réka a harmadik helyen váltott, az idősebb fiú váltónk is hatodik helyen állt, egyedül Csongor csúszott kicsit hátrébb, ő a 15. helyen váltott. Ám egyik csapat hátránya sem volt jelentős, így bizakodva várunk a második futók körét.

„Ott jön valaki a mező túoldalán!” – „Nem jó, az nem piros.” – „De az a másik... Az biztosan piros!” – „De a lába fekete... Viszont ott mögötte! Az piros és zöld is!” – „Nem jó, ő meg bolgár...” – Ilyen és ehhez hasonló

futással érkeztek, ami a befutópont felé közeledve is csak alig változott. Csilla nagyjából két és fél perces előnyre szert téve adta át a stafétát Szuromi Hangának, Vékony Vanda negyedik helyen érkezett, alig két perc hátránnyal a dobogós helyen állókhoz képest. A fiúknál Szabó Marci hozta a 16-os váltót a hetedik helyre, azonban ő egy bolyban futott be, így azt reméltük, hogy Jónás Ferinek könnyebb dolga lesz az előrébb jutással. A 18-as fiúk második futója, Ormay Misi (talán a meleg miatt) hibázott a kiskörön, így 13. helyen küldhette ki Szuromi Matyit.

Aztán már csak a harmadik futók voltak hátra. Egyre növekvő izgalommal vártuk, hogy vajon Szuromi Hanga tudja-e tartani a vezető pozíciót, illetve hogy Jónás Feri, Sárközy Zsófi és Szuromi Matyi milyen helyen érkezik. A végéremény nagy ünneplésre adott okot, a 16-os lányok megnyerték a versenyt,

ISKOLAI TÁJÉKOZÓDÁSI FUTÁS

A Szegedi Bokorugró TSE iskolai sportnap keretében tájékoztatósi futó versenyt rendezett a ruzsai Weöres Sándor Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézményben. A helyszín választás nem véletlen, az intézményvezető Ollmann-né Lovási Ágnes diákkorában maga is versenyzett, a testnevelő tanár pedig Szerencsi Sándor. Az iskola tanulói 3 (alsó tagozat),

illetve 2 (felső tagozat) fős csapatokban versenyeztek az 1,1 km/11 ep., illetve 1,6 km/14 ep. pályákon. Összesen 54 csapat indult. A gyerekek élvezték és meglepően ügyesek voltak, noha a verseny előtt csak 10 perces fejtágítón vettek részt. Mellélve a hosszú pálya térképének részlete (a pályahossz felírat hibás).

Felföldi Károly

ÍGY SZÜLETETT A TÁJOLÓ (3)

Ebben a részben a 2010-től napjainkig tartó évek történetét írom le. Ennek a korszaknak a jellemzője volt az évenkénti megjelenés gyakoriságának csökkenése, ugyanakkor a technikai színvonal további javulása, amellyel elértük, hogy a lap teljes terjedelme színesben jelenik meg.

A pénz határozza meg a lap sorsát

2009-ben már látszott, hogy az egyre emelkedő nyomdai és postai költségek és a folyamatosan csökkenő előfizetők miatt nem tudjuk az előfizetési díjakból fedezni a lap kiadásait. Az NCA és NKA pályázatokon nem nyertünk támogatást. A 2009-es évet úgy tudtuk néhány százezer forintos veszteséggel megúszni, hogy az előfizetési díjat drasztikusan fel emeltük 1000 forintra és másik nyomdában mentünk, ahol nem kellett leválasztani az anyagot. Ezért 2009 végén úgy döntöttünk, hogy az éves megjelenési gyakoriságot 10-ről 8-ra csökkentjük, ezzel két szám teljes posta- és nyomdaköltségét megtakarítjuk. Ugyanakkor egy szám terjedelmét 8 oldalal bővítettük, így éves szinten a terjedelem nem változott. További jelentős változás volt, hogy 8 színes oldallal bővült a lap, így már 24 oldalon tudtunk színes térképeket, fotókat közölni. Az előfizetési díjat nem emeltük, az előző évi 4900 forint maradt. Ez a konstrukció 3 évig, 2012 végéig maradt fenn. Az előfizetők számának csökkenése azonban tovább folytatódtott, a posta és nyomdaköltség pedig folyamatosan nőtt. Az előfizetési díjat 2011-ben még 100 forintra emeltük, így lett 5000 forint, a mai napig, immár 6 éve ennyi az előfizetési díj.

Íme az előfizetési díjak alakulása:

Év	Egy példány ára (Ft)	Éves előfizetési díj (Ft)
2010	550	4900
2011	650	5000
2012	650	5000
2013	850	5000
2014	850	5000
2015	850	5000
2016	850	5000

Hogyan tovább?

A Tájoló Szerkesztősége a 2012. évi Rövidtávú OB-n egy kérdőívet nyújtott át az ott jelenlévő előfizetőknek. Ebben részben elmondtuk, hogy milyen anyagi nehézségekkel küzd a lap, hogyan csökken az előfizetők száma évről-

Wengrin Ágnes szenior világbajnok

évre és olvasóink véleményét kértük néhány fontos kérdésben.

Az átadott kérdőívekből 138 érkezett vissza. Miután akkor 417 előfizetője volt a lapnak, nyugodtan kijelenthetjük, hogy előfizetőink harmada fejtette ki véleményét az újság jelenével és jövőjével kapcsolatban.

Az első és egyben legfontosabb kérdés az volt, hogy szükség van-e egy „papíralapú” sajtótermékre vagy egyáltalán nem kell, elegendő a ma már csaknem mindenki által elérhető szövetségi és klubszintű honlapok. A válasz nagyon egyértelmű volt: kell papíralapú újság! A 138 válaszból 132-en

Kovács Ádám nyerte a normáltávú OB-t

mondták ezt és mindössze öten voksoltak arra, hogy elég az internet. De az öt főből is volt olyan, aki azért egy évkönyv megjelenését támogatná, ezt további 10 fő is javasolta. A második kérdés a megjelenés gyakoriságára vonatkozott. Itt 73-an voksoltak az évi 8 számra és 53 fő gondolta úgy, hogy elég lenne évente 6 megjelenés is, sőt ötven évi négy számmal is kiegyeznének.

A lap tartalmára és egyéb kérdésekre vonatkozó kérdésekre most nem térnek ki, de a válaszokból látszik, hogy igény van a lapra

Szuromi Luca a Rövidtávú OB győztese

Az FN21 kategória dobogójai a Postás kupán

és valahogy meg kell teremteni a kiadás anyagi feltételeit.

Bugar József, a BTFSZ elnöke a szűkös anyagi helyzetéről az alábbiakat mondta:

„A sportfinanszírozás rendszere az utóbbi 2 évben jelentősen megváltozott és a jelek szerint további változások is várhatók. Anélkül, hogy véleményt nyilvánítanék róla, csak tényként állapítom meg, hogy 2 fontos forrásunk is jelentősen apadt:

- a Fővárosi Önkormányzattól kapott támogatás kevesebb, mint a felére esett vissza,
- az NCA utódjánál, az NFÜ-nél, a többi közép-magyarországi tájfutó szervezethez hasonlóan, nem nyertünk a működési pályázaton.

Ezek már milliós veszteségek. Tovább rontja a helyzetet, hogy az SZJA 1%-ok is csökkentek a megjelent sok „eszkimó” miatt. Az Alapítványunknál ez a visszaesés még látványosabb. A néhány éve még milliós nagyságrend tízezresre csökkent! Az egyéni támogatás is csökkent, mivel már nem kapcsolódik hozzá SZJA kedvezmény. A Tájaló újság kiadása egyre drágul, a nyomda és postadíjak emelkednek. Mindezek miatt kénytelenek vagyunk átszervezni kiadásainkat. Több terület is érintve van, a Tájalóval kapcsolatban az alábbi döntés született: a lap változatlan áron, megnövekedett oldal-számmal, 2013-tól hatszor fog megjelenni évente.”

A lap terjedelmének és a színes oldalak arányának alakulása az elmúlt hét évben:

2010-2012 40 oldal, ebből 24 színes
2013 48 oldal, ebből 32 színes
2014-2016 48 oldal, ebből 48 színes

Évente 6 szám, minden oldal színes

Ebben az időszakban kapcsolódott be a szerkesztőség munkájába Nagy Krisztina, nyomdai szakember, aki számtalan nyomdától kért árajánlatot és végül, a nagyon korszerű és a

Józsa Gábor a Normáltávú OB győztese

többi nyomdánál olcsóbb Keskeny és Társai 2001 Kft.-nél kötöttünk ki. Kriszta közreműködésével új borító is készült, amely már tartalmazza az ISBN kódot, az árat, ami mind feltétele volt annak, hogy a lap az 5 %-os ÁFA-körbe tartozzon. Ez jelentős pénzügyi megtakarítást eredményezett, a 2013-as nyomdai összköltség kb. fele lett az előző évinek, természetesen ebbe az is beletartozik, hogy csak hatszor jelent meg a lap. Ebben az évben már nem volt veszteséges a Tájaló kiadása.

A következő évben, 2014-ben megleptük a lap fejlesztésének utolsó fázisát. Kihasználva a lap anyagi helyzetének javulását, elhatároztuk, hogy a lap teljes terjedelmét színesben készítjük el. Nem tudni, hogy ennek köszönhető-e, de tény, hogy több évi csökkenés után ebben az

évben kissé emelkedett az előfizetők száma:

Év	Előfizetők	Péld.szám száma	Megjelenés évente
2010	459	800	8
2011	429	800	8
2012	417	800	8
2013	397	800	6
2014	418	800	6
2015	393	800	6
2016	350	600	6

A 2016-os adat a június végéig beérkezett előfizetések száma.

Itt tartunk most. Nem csak az előfizetők száma csökken tovább, de a mi lelkesedésünk is. Sok-sok munkával és anyagi ráfordítással létrehozunk egy lapot, amire most már úgy néz ki, egyre kevesebb igény

Szerencsi Ildikó és Novai Éva az Éjszakai OB-n

van. Ezért a szerkesztőség néhány tagja, akik évtizedek óta dolgoznak egy egyre színesebb sportági lap létrehozásáért, úgy gondolják, most jött el az az idő, amikor abba kell hagyni a lap szerkesztését, kiadását. De ha vannak még lelkes fiatalok, akik ugyanilyen körülmények között folytatni tudják ezt a munkát, akkor a 400 körüli előfizetői létszám még biztosítaná a kiadás anyagi hátterét.

Schell Antal

MTFSZ SÍTÁJFUTÓ

BIZOTTSÁG ALAKULÓ ÜLÉSE,

TERVEI, MÉG IDŐBEN

Az újjá alakult MTFSZ elnökség felkérte Szivák Ildikót a sítájfutó szakág vezetésére, aki április elejére összehívta az új/régi szakágvezetést, hogy még időben felkészülhessenek az esetleges hó érkezésére.

Az alakuló ülésen jelen voltak: Szivák Ildikó – szakágvezető; Jankó Tamás, Kiáczy Bence, Lajszner Attila – szakági bizottsági tagok, valamint Déry Attila – a közösségi hőszen üzemeltetője és Mets Miklós az MTFSZ szakági referense is.

A megbeszélés főbb témái:

A sítájfutó szakág elmúlt 5 évi munkájának értékelése, mely az MTFSZ új elnökségének készített beszámolóban olvasható.

A szakági ülés kezdetén Mets Miklós javaslatot tett, hogy a jövőbeni szakági működési tervek tár-

gyalását osszuk két részre a hótakaró jelenlétének vagy hiányának függvényében. Ezt a bizottsági tagok egybehangzóan elfogadták és a **teendőket két fő csoportra bontották:**

A hótól független teendők

- **Kapcsolat felvétele hazai sítutó klubokkal és szakosztályokkal**

Ezt hazánkban két helyszínen lehet megvalósítani: Budapest Anna-réten és Bükkszentkereszten. Ha a hó mennyisége elegendő, mindkét helyszínen az ott működő sítutó klubok, saját sítutásra alkalmas nyomhálózatot készítenek. Ezen nyomhálózatokra és a kluboknál elérhető szakképzett edzőkre alapozva lehetne a tájfutó utánpótlást bevonni a sítutó és sítájfutó sportokba, amely jó (az állóképesség növelésére kiválóan alkalmas), téli kiegészítő sportja a tájfutásnak,

továbbá a felnőtt sítutó oktatás lehetőségét és feltételeit is meg kell keresni.

A feladat: a sítutó klubok vezetőivel fel kell venni a kapcsolatot.

A jövő évtől felvesszük a sítutó OB-kat a sítájfutó naptárba, valamint szeretnénk népszerűsíteni a sítájfutást sítutó körökben. Ha van rá érdeklődés, **sítájfutó edzőversenyek** rendezését vállalkozunk a sítutók által jól ismert, közkedvelt terepeken pl.: Budapest, Anna-rét.

- **Kapcsolat felvétele a környező országok sítájfutó szakági vezetőivel vagy klubjaival**

A bizottság úgy határozott, hogy felveszi a kapcsolatot az osztrák, szlovák, erdélyi szakági vezetőkkel. Jelezni fogjuk, hogy a magyar sítájfutó szakág újra alakult és a következő években szeretné a kapcsolatot a környező országokkal szorosabbra fűzni az alább felvázolt tervek megvalósítása által:

1. Hóhiány esetén szeretnénk a Magyar Bajnokságokat és Magyar Kupa futamokat külföldön az ő nemzeti bajnokságaikkal együtt megszervezni.

2. Ha lesz hazánkban hó, akkor a korábbi évekhez hasonlóan mi is várjuk őket a mi versenyein.

- **Online megjelenési felületek fejlesztése.**

- **A hazai versenynaptár összeállítás szeptemberben.**

Hazai hó

Feladatok: A hazai versenyek megrendezése, a környező országokkal a kapcsolat erősítése és a fent vázolt, sítutókkal történő együttműködés mellett három sítutó/sítájfutó centrum kialakítása hazánkban:

Budapest

Szépalmapuszta (Bakony)

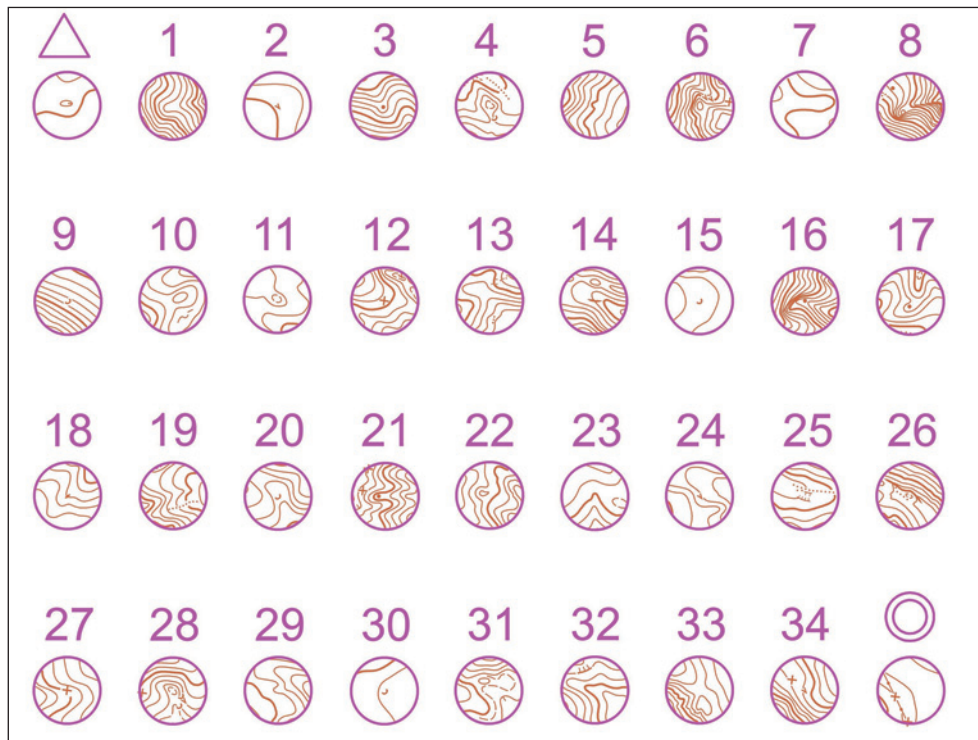
Bükkszentkereszt (Bükk)

valamint egy Magyar Kupa sorozat indítása.

*Szivák Ildikó sk.
szakági bizottsági vezető*

Domborzati memória teszt

A finom térképolvasás fontos része az apróbb domborzati részletek felismerése és beazonosítása.

Egy átmenet megtétele során akár többször is szükség lehet a terepi valóság és a térkép domborzatrajzáinak összevetésére. Bármilyen gyakran is pillant a versenyző a térképre, szüksége van a domborzati részletek memorizálására is, hogy két térképnézés között az előre kitűzött útvonalat követhesse. Különösen a pontközeli részletek memorizálása lehet fontos, hogy amikor szemei a megadott objektumot, vagy magát a bóját keresik, akkor a pont környezetének térképi részletei már a fejében legyenek.

Ez a feladat a domborzati részletek felismerésének és memorizálásának gyakorlására szolgál. Természetesen nem helyettesíti a terepi technikai edzéseket,

de az átlagos versenyhelyzeteknél koncentráltabban fejleszti a térképolvasás hatékonyságát. Hasonló fejlesztő feladatok eredménye percekben lesz mérhető. Első lépésként memorizáld a fenti pontközeli domborzati részleteket, aztán a lapot átfordítva a hátoldali szintvonalrajzon keresd meg és jelöld be a megfelelő pontokat. Tájfutó szempontból a memorizálás csak akkor hasznos, ha nem bizonyos alakú szintgörbéket, hanem a kör alakú kivágaton belüli domborzati formát keresünk a térképen.

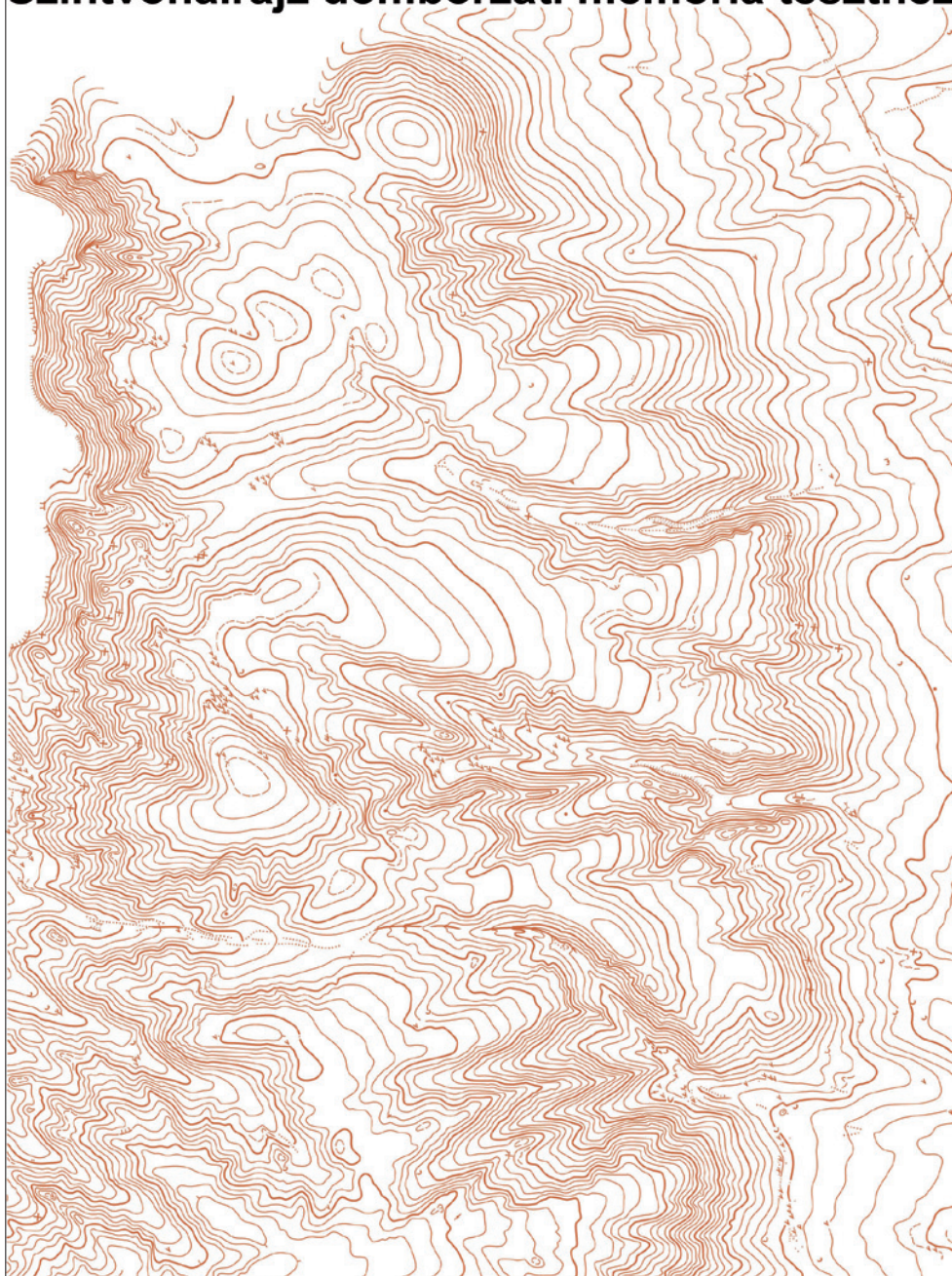
A feladat megoldásához végig kell szemmel pásztázni a teljes szintvonalrajzot. A gyakorlat ezen része segít felismerni a domborzat nagyobb összefüggéseit is, aminek eredményeként fog kialakulni, illetve továbbfejlődni a plasztikus domborzati látásmód. Ez a látásmód, egy a

tájfutáshoz nagyon fontos és több-kevesebb gyakorlással elsajátítható képesség, amely révén a versenyző a szintvonalrajz alapján térbeli képet tud alkotni a terepfelületről. Ez a szint meghaladja a szemantikus domborzati szemléletet, amely a domborzati idomok: kúp-töbör, völgygerinc, stb. felismerését, a magasságkülönbség, valamint a lent és fent meghatározását jelenti. Az igényes térképolvasás fokmérője, hogy a versenyző térbeli, „3D” kép alapján választ útvonalat, átmenet közben ennek alapján emelkedik, vagy süllyed. Térképhelyesbítésnél, különösen ha domborzatrajz javításáról van szó, nélkülözhetetlen a plasztikus domborzati látásmód.

Bozán György

A feladat megoldását következő számunkban közöljük.

Szintvonalrajz domborzati memória teszthez

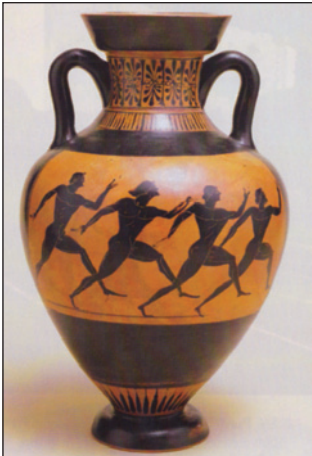

EGY ÚJABB FUTÓKÖNYV: A FUTÁS VILÁGRASZÓLÓ TÖRTÉNETE

Ismét egy érdekes és vastag új könyvet vehettek kézbe a könyvhéten a futás (magyar nyelvű) irodalmának kedvelői.

A „futókönyvek” sora nem túl hosszú, talán egy kezemen is meg tudom számlálni az elmúlt évtizedek efféle kiadványait (Fixx, Miltényi–Monspart stb.), ezért minden bővülés örömdetes.

Ez a kötet a NORLA (Norwegian Literature Abroad, Norvég Irodalom Külföldön) támoga-

tásának köszönhetően jelenhetett meg. A NORLA 1978 óta több, mint kétezer eredetileg norvég könyv fordítását támogatta mintegy 50 nyelvre, és mint láthatjuk, nem csak kifejezetten irodalmi műveket. Ne keressen benne senki edzésmódszereket, étkezési tanácsokat, de megtudhatunk sok érdekeset a futás múltjából és jelenéből, sok más furcsa figura mellett a 152. oldalon találkozhatunk „Patkánypénisszel” (sic) is.

„Miért futott az ókor és a középkor embere, és miért futunk manapság? Ugyanaz az erő hajtja előre a nagyvárosban kikapcsolódásként kocogót vagy az ultramaratoni távokat megtevő tarahumara indiánt? ... A legizgalmasabb fejezetek azonban a jelenről szólnak. Az afrikai futók előretöréséről, az amatőr futás felvirágzásáról, és természetesen a szupersztárként

ismert sportolóról, akiknek fordulatos, gyakran tragikus életútja úgy tárul fel előttünk, akár egy lebilincselő regény.” – írja a kiadó ajánlása.

Magyar vonatkozásai is vannak a könyvnek: a „keleti blokk” futóinak ismertetésénél a szerző néhány sorban kitér Iharos, Rózsavölgyi és Tábori világraszóló sikereire, ezután harmadik oldalon ismerteti az általam (eddig) ismeretlen Szentiványi Gergely pályafutását, a főhős által elmesélve. Ebben a korszak vázlatos jellemzésén túl olyankor is megtudhatunk, hogy Románia pénzét akkoriban forintnak hívták, és hogy a Budapestről Bécsbe menő hajón úgy lehetett utazni, hogy nem volt útlevele és vámvizsgálat. Egyéb hibák is vannak, nem pontosan tudható, miért tekintették a cseheket össelenségnek a magyar atléták stb., a névmutatóból hiányzik Iharosék legendás edzője, Iglói Mihály, akinek edzésmódszerét brutálisnak nevezi a szerző és szintén néhány sorban intézi el. Mindez nem érte el a kiadó ingerküszöbét, hogy esetleg néhány lábjegyzettel lássa el a művet, vagy valami más módon hívja fel az olvasó figyelmét a valótlanúságokra.

Nekünk, magyar tájfutóknak két további hiányérzetünk is lehet: egyrészt a norvég szerző nem érinti a tájfutást, de ez talán elnézhető, ha nem is érthető. A másik, hogy bár egy külön fejezet szól a női maratonfutókról és a közel harminc oldalon sok más mellett részletesen megismerkedhetünk Grete Waitz és Ingrid Kristiansen, a két nagyszerű norvég hosszútávúfutó pályafutásával, de meg sem említi Monspart Saroltát, aki sokat tett a női maraton népszerűsítéséért és Európában először futott három órán belüli időt.

Tipotex kiadó, írta Thor Gotaas (1965) norvég néprajzkutató, író, sífutó, fordította: Dombs Zsófia (1975) egyetemi adjunktus, műfordító. Eredeti megjelenés: 2008, fordítás 2016, 542 oldal

-háb

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu
+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.
Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

BELSŐ PÁLYÁZAT

Ifjúsági Európa-bajnokság rendezésére.

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség pályázatot ír ki a 2019-2021. évi Ifjúsági Európa bajnokság (European Youth Orienteering Championships) elnyerésének lehetőségére. Pályázni az IOF nyomtatvány angol nyelvű kitöltésével lehet.

A belső pályázatokat október 24-ig lehet beküldeni, az elnökség november 14-i ülésén dönt a győztesről, akinek a pályázatát december 31-ig eljuttatja az IOF-nek.

A teljes anyag megtalálható az MTFSZ adatbankban. (mtfsz.hu)

VERSENYRENDEZÉSI PÁLYÁZATOK

2018-as OB-k, kiemelt rangsorolók; 2019-es Hungária kupa.

A Magyar Tájékozódási Futó Szövetség pályázatot ír ki a 2018. évi országos bajnokságok, Országos Diákolimpia, világranglista versenyek és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére. A pályázatok beadási határideje az OB-k és az Országos Diákolimpia esetén október 31., a világranglista és kiemelt versenyek esetén november 30.; az elbírálás mindkét esetben 15 napon belül megtörténik. Az idei évtől megszűnt a Naptárbizottság, a pályázatokat az MTFSZ elnökeiből és alelnökeiből álló testület bírálja majd el.

A pályázati űrlap (amely tartalmazza a megpályázható versenyek időpontjait) elérhető az MTFSZ honlapon.

Szintén megjelent a 2019. évi Hungária kupa pályázati adatlapja is. Ennek a pályázatnak a beadási határideje is október 31., a döntést az elnökség hozza meg novemberi ülésén.

Pályázati űrlap szintén az MTFSZ honlapon.

A pályázati űrlapokat Molnár Péter naptárreferensnek kell elküldeni a peter@veszcart.hu email címre. (mtfsz.hu)

KEDVEZMÉNYES TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS

A Tájéoló Szerkesztősége, mint minden évben, most is meghirdeti a Tájéoló 2016. évre vonatkozó kedvezményes előfizetési akcióját. Az akció a Hungária kupa időpontjától év végéig érvényes.

A kedvezményes előfizetési díj 2500 Ft. Ezért az összegért az előfizetők megkapják az eddig megjelent 2016. évi számokat, valamint az ezután megjelenő számokat is postázzuk. Ráadásul minden ilyen előfizetőnk átvehet egy teljes garmitúrát az elmúlt évben megjelent számokból.

Az előfizetési díjat átutalással lehet fizetni: AXA Bank, Számlaszám: 17000019-12846995 Budapesti Tájfutók Szövetsége. Sokkal egyszerűbb, ha a nagyobb versenyeken, országos bajnokságokon személyesen rendezed meg a lapot.

Főiskolás VB és Hungária Kupa programja

07. 28.	jelentkezés	16:00-22:00	Versenyközpont
	terepbemutató	16:00-22:00	Nagy-Kömáza és Miskolctapolca
07. 29.	jelentkezés	10:00-22:00	Versenyközpont
	terepbemutató	10:00-22:00	Nagy-Kömáza és Miskolctapolca
	HK tájfutó nyitóbuli	20:30-tól	Versenyközpont
07. 30.	HK Trail-O	08:00-13:00	Komlóstető
	HK 1. nap középtáv	10:00	Komlóstető 7km
	HK Mobile-O	15:00-18:00	Komlóstető
	VB megnyitó	17:30-19:30	Diósgyőri vár 10 km
	HK eredményhirdetés	20:00-20:30	Versenyközpont
	HK tájfutó buli	20:30-tól	Versenyközpont
07. 31.	VB sprint	10:00-13:50	Lillafüred 17km
	HK 2. nap sprint	15:00	Lillafüred 17km
	HK eredményhirdetés	20:00-20:30	Versenyközpont
	HK tájfutó buli	20:30-tól	Versenyközpont
08. 01.	VB hosszútáv	09:30-14:30	Csanyik 14km
	HK 3. nap középtáv	15:00	Csanyik 14km
	HK eredményhirdetés	20:00-20:30	Versenyközpont
	HK tájfutó buli	20:30-tól	Versenyközpont
08. 02.	HK 4. nap hosszútáv	10:00	Csanyik 14km
	VB sprint váltó	17:00-18:00	Miskolc belváros 5 km
	HK Sörvált-O	20:30-23:00	Versenyközpont
	HK eredményhirdetés	20:00-20:30	Versenyközpont
	HK tájfutó buli	20:30-tól	Versenyközpont
08. 03.	VB középtáv	10:00-14:15	Bükkfennsík, Jávorkút 33km
	HK 5. nap középtáv	15:00	Bükkfennsík, Jávorkút 33km
	Ö. eredményhirdetés	17:00	Bükkfennsík, Jávorkút 33km
	HK tájfutó záró buli	20:30-tól	Versenyközpont
08. 04.	VB váltó	10:00-13:30	Bükkfennsík, Jávorkút 33km
	nyílt verseny a VB pályáin	14:00-15:00	Bükkfennsík, Jávorkút 33km

HOGY VOLT?

NEMZETKÖZI BALATON KUPA TÁJÉKOZÓDÁSI VERSENY – 1964

Csonka program

A címben az áthúzás nem tévedés: 1964-ben ugyanis nem rendezték meg a válogatott csapatok erőfelmérését. A miérte vonatkozóan megbízható válasza nem bukkantam. Az bizonyos, hogy nem az előkészítés során felmerülő problémák következtében maradt el, mivel az előkészületek már meg sem kezdődtek. Az előző évi versenytereppek és pályák színvonalát ért jogos kritikának valószínűleg lényeges szerepük lehetett a döntésben. Egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a Balaton környezetében egyidejűleg nem teljesíthetők a nemzetközi versenyek alapvető kritériumai: a technikás terep és pályák, a jó térkép, valamint a (hazaiak számára is) ismeretlen terület. A hazai nagy versenyek esetében némileg engedni lehetett az egyik vagy a másik követelményből, így a balatoni versenyek országos jelentőséggel sikeresen folytak tovább az évtized legvégéig.

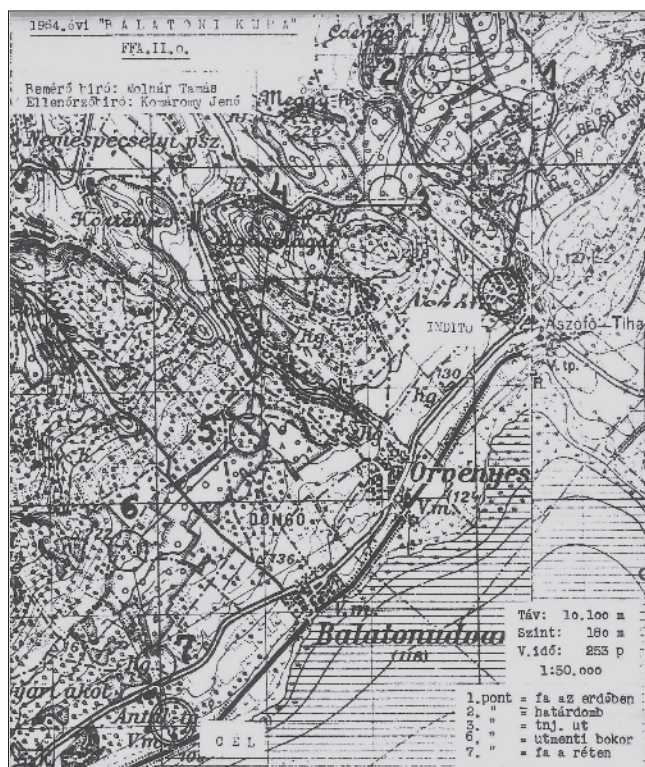
Helyi rendezők

A balatoni versenyek a cikksorozatban eddig ismertett évjáratai a Magyar Természetbarát Szövetség (MTSZ) és a Veszprém megyei Természetbarát Szövetség (VTSZ) közös rendezésében került lebonyolításra. Viszont mindig 3 külön versenybírói állt fel a Nemzetközi Balaton Kupa, a Keszthelyi Kupa és a Balatoni Kupa versenyei számára. A visszaemlékezésekben értelemszerűen mindig csak a NBK versenybírói kerültek névszerint említésre. Itt a jó alkal-

lom, hogy a helyi sporttársak érdemeiről is szót ejtsünk, és nem utolsó sorban őrizzük meg nevüket a feledésbe merüléstől. Annál is inkább megérdemlik ezt, mivel a külön versenybíró-ságok ellenére számos funkció ellátása közösen folyt, sok esetben a helyiek vitték a szervezés oroszlánrészét.

Elsőként mindenképpen Czibók István említendő. Ő Szász Károly vb. elnökkel mindvégig napi kapcsolatban állva, a legapróbb részletekig egyeztetve intézte a helyi szervezési teendőket, és egyidejűleg ellátta

a Keszthelyi és Balatoni Kupák versenybíróóságának elnöki, vagy bemérőbírói feladatait. A napi kapcsolat a szó szoros értelmében veendő; de nem ám személyes találkozás vagy telefon útján, hanem hosszú gépelt levelekkel, mert az idő tájt a megbízhatóság és a gyorsaság szempontjából ez a postai mód bizonyult a legelfogadhatóbbnak. A versenyek előkészítésének legapróbb mozzanatait is nyomon követhetők a 10 év során összegyűlt és gondosan lefűzött, hol hivatalos, hol baráti levelezésből.

Egy másik megyei szövetségi vezető, dr. Borsi Lőrinc is hol elnöke, máskor pedig ellenőrzőbírója volt a versenyeknek. Nagy Jenő és Lehoczky Jenő évről évre egy-egy útvonal bemerését vagy ellenőrzését vállalta. A megyeszékhely mellett más települések versenybírái is aktívan kivették részüket a rendezésből. Gondoljunk csak Schmidt Ferenc és Horváth József (Várpalota-Pétfürdő), Püsök József (Balatonfüred), Székely László (Pápa), Kovács Gyula (Tapolca) munkásságára. Többszöri bírói közreműködése

okán e felsorolásba kívánczik még Molnár Tamás, Hodossy Gábor és Lajos, Venczlik László, Matusz Károly neve. És persze a számtalan önkéntes is említést érdemelne, akik a versenyek kiszolgálásának többnyire hálátlan feladatait végezték.

Ritkán járunk erre

Legalábbis tájfunni. Az 1964-es balatoni versenyeket a Balaton-felvidék egy kevésbé ismert, nem túlszűfolt, rendkívül hangulatos szakaszán, az Aszfó – Akali – Vászoly – Pécsely községek által közrefogott dimbes-dom-

bos tájon rendezték. Még mindig a régi turistatérkép fekete-fehér, alig olvasható másolatával. Tájéfutó térkép soha nem jelent meg erről a terepről, és itt rendezett versenyről sem tud az össze-sített adatbázis. Igaz, ez a vidék a szőlősgazdák, prэшáztulajok birodalma, ahol csak a művelt területek közt húzódozó bozótos árkokban lehetne bujkálni tájékozódás gyanánt.

Scultety Gábor
gabor.scultety@gmail.com

Versenybírószág	elnök: Czibók István	2. Bp. Spartacus III.	Schönviszky Gy. és L., Örsy	347.14
elnökhelyettes:	Lehoczky Jenő	3. BEAC	Vörös, Argay, Fridrich	357.16
titkár:	Kehrer Gyula	Keszthelyi Kupa FN I. o.		
bemérőbírók:	Hodossy Lajos, Nagy Jenő, Molnár Tamás, Matusz Károly, Szabadi Béla	egyéni		
ellenőrző-bírók:	Brück György, Jávorka Péter, Komáromy Jenő, Püsök József, Fábian Pál	1. Monspart Sarolta	Bp. Pedagógus	84.16
Versenyadatok	időpont 1964. augusztus 16.	2. Györy Edit	Bp. Pedagógus	91.54
versenyközpont	Balatonudvari-Kiliántelep	3. Sárfalvi Erzsébet	Bp. Pedagógus	101.17
versenyterep	Keresztfa-tető	csapat		
versenyforma	nappali, teljesítávi	1. Bp. Pedagógus II.	Monspart, Györy, Cser	291.09
térkép	1:50000 / 10	2. BEAC	Budai, Holba, Hegedűs	462.38
Keszthelyi Kupa	férfiak	3. MAFC	Orosz, Magyar, Pintér	591.52
táv	11775 m	Balatoni Kupa FF II.o.		
szint:	340 m	1. Bp. MÁV Ig.	Nyitrai, Harai	84.30
ellenőrző pont:	9	2. Bp. Pedagógus	Gáncs, Zánkay	95.47
versenyidő:	294 perc	3. Bp. Orv. Egy.	Tuha, Láng	110.36
Balatoni Kupa	II.o. 1x2 fő	Balatoni Kupa FF III.o.		
táv	10100	1. Óbudai Kinizsi	Kölös, Kós, Ferenczi	70.21
szint	180	2. Csepel	Németh, Komlós, Deák	70.33
ellenőrző pont	9	3. Ózdi Vörös Meteor	Nyeste, Csizmadia, Mitró	74.59
versenyidő	253	Balatoni Kupa IF II. o.		
Keszthelyi Kupa FF I.o.	III.o. 1x3 fő	1. Bp. Vörösmarty G.	Tóth P. és T., Vida	72.44
egyéni	ifi 1x3 fő	2. BEAC	Bárony, Hegedűs, Czöndör	85.01
1. Skerletz Iván	Bp. Honvéd	3. Bp. Szab. úti isk.	Fehérvári, Ofczianka, Gardofi	91.16
2. Horváth Attila	Vörösmarty Gimn..			
3. Deseő László	Bp. Pedagógus			
csapat				
1. Bp. Honvéd II.	Thirring, Borosznoki, Skerletz			

1964. évi "BALATONI KUPA"

IF. II. o.

Bemérő bíró: Matusz Károly
Ellenőrzőbíró: Púsók József

IF. II. o. C É L

Rajtszám: IF. II. o.	Indulás:	Érkezés:
Táv: 8.150 m Szint: 135 m V. idő: 245 p 1:50.000		
1. pont = tisztás 2. " = határdomb 3. " = tnj. Δ pont	4. " = kis tisztás 5. " = tnj. ut 6. " = fa a réten	
1	2	3
4	5	6

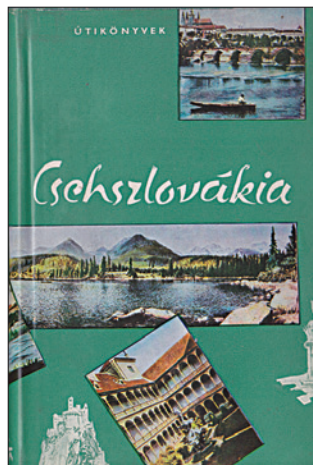
AMI AZ ÁTKOSBAN JOBB VOLT

Nem igazán kívánjuk vissza a Kádár-kort, de a könyvkiadás és azon belül különösen a külföldi területekről szóló útikönyvek kiadásának minősége felülmúlta a mai áradat többségét. Nem volt verseny, de a kalauzok így is nagyon jók voltak.

Ha valaki egymás mellé tesz egy 1970 körül megjelent és egy mai útikönyvet, már külső megjelenésben is látja a különbséget: erős (fél)vászon kötés, vékony minőségi papír és megfelelő méret az egyik, míg ragasztókötés, vas-tag (környezetromboló) fényes műnyomó papír és ötletszerű méretválasztás

az És-ben (Élet és Irodalom, amelyről azt mondták gunyorosan, hogy sem élet, sem irodalom, maradt az És, amit büszkén használnak máig is), ha ma ilyet tenne, hetente egy kötetet megtehetne.

Visszatérve a kezdetekre: az ország szovjetizálásakor eltűntek a régi, az új

A legelső kötet 1966-ból

szust. Még az is előfordult, hogy a tájfutó válogatott tagjaként is meghívult valakinek az utazása. A külföldi kalandozások korlátozása véglegesen csak 1988 elején szűnt meg, az emlékeztető fagyasztóláda- és videomagnó-turizmust váltva ki.

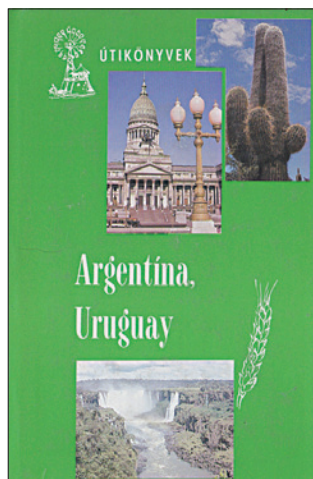
A legjobb széria (talán) a Panoráma nagyútikönyv sorozat (volt), ezt máig használják az igényes utazók. Lehet ugyan sok változás (ez néha mulatságos is), de a lényeg, a pontos és

Térkép a Csehszlovákia útikönyvből

a másik oldalon. És a tartalom! Az újak, tisztelet a (szerencsére azért szaporodó) kivételeknek: világnyelvekből fordított zanzásított leírások rengeteg színes képpel és kevés használható szöveggel, míg a „régiek” (szinte kizárólag magyar és kitűnő) szakírók által megírt, a megjelenés előtt szakavatott szerkesztőségben feldolgozott és hétszer (7x!) átolvasott művek, amelyek bőven kitérnek a magyar szempontú érdekességekre is. Abban az időben, ha valaki két betűhibát talált egy könyvben, arról cikket kanyarított mondjuk

hatalomnak nem megfelelő útikönyvek is, de nem is volt rájuk szükség, mivel évekre megszűnt a (magán-célú) külföldi utazás lehetősége. Az 1956 utáni óvatos lazítások egyike volt, hogy először a „szocialista tábor” országaiba, majd később „nyugatra” is engedélyezték az utazást, persze csak a megbízhatóknak. Erről úgy gondoskodtak, hogy az útlevelekőrlapot a munkahelynek és azon belül a párt- és/vagy KISZ-szervezetnek is véleményezni kellett, a támogatás nélkül nem kaphatott senki úti pasz-

Az egyik utolsó kötet

	kiadás	szöveg	fénykép	térkép	ár
	év	oldal	oldal	oldal	Ft
NDK	1971	720	109	48	96
NSzK	1980	784	80	48	146
Németo.	1993	544	80	0	1760

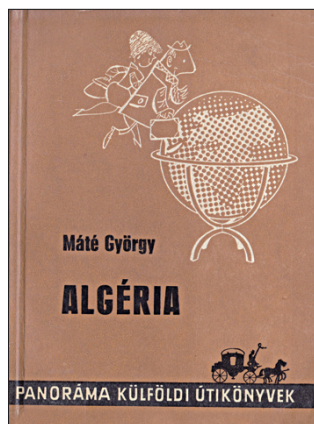
A „mini” útikönyv címlapja

aprólékos „terepleírás” kiegészítve az általános részzel, jórészt ma is használható és magyarul messze a leg-részletesebb leírása sok országnak.

A táblázatban látható Németország példája, logikusan előbb a „szocialista” országok leírása jelent meg, a két országrészről összesen 1500 oldal szól (némi átfedéssel), az egyesülés után mindez belefért a harmadába. Ez azt jelenti, hogy a kisebb helyek leírása eltűnt, csak a nagyobb látnivalók maradtak és a bevezető oldalak (földrajz, történelem, művészetek, ételek stb.) is jóval rövidebb lett.

A fényképes oldalak is megfelelődték, igaz, az új könyvben már színesek a képek. Az árak változásáról nem is szólok, de nyilvánvalóan más árrendszere tartoznak. Teljesen eltűnt a

könyvek végéről a város- és turista-térképek 48 oldala. Korábban ezek a spórolós turistáknak nagyon hasznosak voltak, hiszen a magyar utazónak általában nagyon kellett takarékoskodnia. Kezdetben három évenként hetven dollárt lehetett kiváltani, aki kíváncsi, hogyan lehetett ebből egy hónapot utazni, olvasson bele például

Kisméretű útikönyv Algériáról

Fehér Klára könyveibe. Egy időben még képeslevezelőlap-tömböket is lehetett idehaza vásárolni a fontosabb helyekről (Párizs, Róma stb.) hogy még arra se kelljen valutát kiadni.

A sorozat végül több mint 30 darabra bővült, a késői kötetek már a magyarok által alig látogatott területeket mutatnak be (Kína, USA, Argentína). Hogy olcsóbb legyen a könyv, a város-térképek átkerültek a szöveg közé és a Kartográfiai Vállalattal csak a színes előzéktérképeket készítették. De mivel ezek már inkább olvasmányok, mint tényleges útikönyvek, nem is volt rájuk akkora szükség.

A legelső kötetet „cseshszlovák” szerzők írták, de ez nem vált be, a későbbiek magyar szerzők jegyezték. Az írók között diplomataikat, világutazókat, szép- és szakírókat találunk, de erről itt most nem tudok részletesebben írni. A nagyútkönyv sorozatot részben megelőzték, de folyamatosan megjelent még három egységes küllemű széria: a városkalauzok, az ún. kisútkönyvek és később a „mini”. Ez utóbbiak nem méretükben, hanem tartalmukban minik, hiszen álló formátumuk a legmagasabb az összes között. A városokat bemutató sorozat is rejt érdekességeket, mellékelten látható a Berlin kalauz politika diktálta címe, a város másik feléről csak 1985-ben jelenhetett meg külön kötet. A Bécs

Berlin felének útikönyve, politika diktálta címmel

útkönyv második kiadása kilencven oldallal bővebb az elsőnél: felsőbb utasításra részletesen (házanként!) bemutatja a szerző, hol gyülekeztek, hol laktak, a Tanácsköztársaság után Bécsbe menekült (és ott megtért) kommunista vezetők, hol volt a szerkesztőség, a nyomda...

Hegedüs Abel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és
Múzeum Térképtára
hegedus.abel@mail.militaria.hu

RÖVIDTÁVÚ BAJNOKSÁGOK 2016

Köbe vésett dátum szeptember második hétvégéje, amikor is az idei rövidtávú bajnoki címek eldöntésére kerül sor városunkban, Gyöngyösön, és másnap a Mátra kapujaként ismert csendes kis üdülőfaluban, Mátrafüreden. Mi, Rendezők, nagy erőkkel dolgozunk azon, hogy egy színvonalas OB-t komponáljunk meg Nektek, ahol a futamokon kívül, néhány egyéb kiegészítő programjával a szeretnénk hozzájárulni a hétvége minél kellemesebb eltöltéséhez.

Gyöngyös és környéke számtalan módját biztosítja a kapcsolódásnak, ezek közül az alábbi intézményeket és lehetőségeket emelnénk ki, ahol az együttműködés már létrejött és különböző kedvezményekkel várják majd az érdeklődőket. Erről bővebb tájékoztatást és konkrét információkat majd az értesítőben fogunk szolgáltatni.

Múzeumlátogatás a Magyar Természettudományi Múzeum Mátra Múzeumában:

Itt található az ország egyik legjelentősebb természettudományi gyűjteménye, melynek méltó védjegye a kifejelett mamutcsontváza, amely 1949-ben egy Mátraderecskei ásatáson került elő. A múzeum három egységből áll, az Orczy kastélyból, az új természettudományi pavilonból, és a kéthektáros helyi védettségű természetvédelmi területté nyilvánított parkból. Mindehárom egység külön-külön is látogatható. A kastélyban 1957 óta kap helyet a Mátra Múzeum, amelyet eredetileg Orczy Lőrincz építtetett barokk stílusban 1769-70-ben, majd 1826-ban átépítésre került klasszicista stílusban. 2005-2007 között került sor az épület felújítására, amikor Európa Nostra díjat kapott, amely a kulturális örökség helyreállításának legmagasabb díja. Az újjépítésű háromszintes természettudományi pavilon központi eleme a 15 méter magas kocsánytalan tölgy, e köré szerveződik a különböző élőhelyek világát bemutató igen gazdag, rendszertani egységekbe foglalt kiállítás, amit egy pálmaház, akváriumok és terráriumok színesítenek. A múzeumkert botanikai ritkaságokkal, halastóval és egy játszótérrel várja az ide látogatókat.

Állatsimogatás a Gyöngyösi Állatkertben:

A város szélén elhelyezkedő állatkertben 89 faj található, melyek közül a legújabb jövevények az alpaka, a nyest, a szibériai tigris, az ázsiai víziagáma és az ázsiai kiskarmú vidra. A büfében az állatok etetéséhez eledel vásárolható, ill. játszópark, körhinta és ugrálóvár várja a kisebbeket.

Fotó: Mohácsy Tamás dr.

Oxigén Adrenalin Kalandpark:

Bátrakat és kevésbé bátrakat, kicsiket és nagyokat egyaránt vár a sástói kalandpark, olyan szórakozási lehetőségekkel, mint a téli-nyári bobbálya, quadpálya, függőhíd, canopy, 360 fokban átforduló hinta, elektromos jet-ski, mászófal, erdei labirintus, eurobungy, íjászat, toronycsúszda, trükkös kerékpárok, Frédi – Béni játszótér, légvár, kisállat simogató stb.

Pincelátogatás és borkóstoló a Borpallotában:

Gyöngyös belvárosában, a Borpallota épületében található Gyöngyös egyik legrégebbi, a Dubicz család borászatának felújított pincéje. A felújítás 2014 októberében fejeződött be, melynek eredményeként a legmodernebb borászati technológiával lett felszerelve. A minőségi borkészítéshez elengedhetetlen eszközrendszer mellett azonban, olyan borkészítő eszközök is megtalálhatóak itt, amelyek ma már múzeumi daraboknak számítanak. A körbejárható látványpince közel 1 km hosszú, ahol az ide látogatók egy séta során végigkísérhetik a borászat 110 éves történetét. A kóstolóteremben a borászat teljes kínálata végigkóstolható, a borok bemutatását pedig minden esetben szakember végzi.

Szeretettel várunk Benneteket szeptemberben:

Rendezőség

Fotó: Dubicz Borászat

TRÜKKÖS

A SAS csapata nem hagyja elhalványulni Valkony Feribá emlékét, kisverseny sorozatát teljes erőbedobással fáradhatatlanul folytatja. A versenynaptárban böngészve szinte minden héten van egy, de sokszor két Silvanus verseny. Hegedűs Bélát, és Vida Pistit kérdezem a részletekről.

Milyen versenyeket rendeztek?

Van a palettánkon Valkony Ferenc emlék-verseny sorozat, téli edzősorozat, vasárnapi kisverseny, többnapos verseny, Ripszám ev., Húsvéti tojáskereső, 3SZ és tájfutást bemutató-népszerűsítő órák iskolákban. Télen Budapest közeli erdei terepeken, tavasztól őszig a városban, budai hegyekben, parkokban, lakó környezetben rendezünk.

Kik indulnak a versenyeken?

Igazából ezek a SAS nyílt térképes edzése, de a népszerűség növekedésével már kisebbségbe kerültek az egyesületen belüliek. Évente kb. 4500 versenyző indul, ennek kb. a hatoda SAS-os, az ötöde pedig egyesületen kívüli, többnyire újonc, kezdő tájfutó. Versenyenként 100 körüli indulás van. Páran több pályát is lefutnak, de olyan is van, hogy csapatban mennek a kezdők, családok. Igyekezünk bevonni az iskolásokat, népszerűsíteni a tájfutást az utánpótlás korosztályban. Sokszor rendezünk teremversenyt az iskolának, majd a következő héten cserébe versenyközpontnak kapunk helyet. Természetesen ilyenkor az adott iskolából sokan a versenyen is futnak, volt már, hogy 80 iskolásunk volt. Egyre több túraverseny-

Körkörös – József Attila ltp.

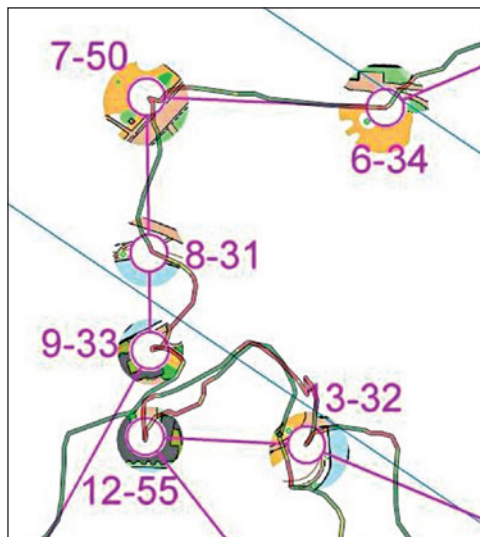
zöt sikerül elcsalogatni és megszerettetni velük ezt a tájékozódási sport változatot is, már visszatérő versenyzőink is vannak. És persze ott van az indulók jelentős részét kitevő szenior törzsgárda. A városi versenyformával igyekszünk az emberek közé hozni a tájfutást. Sokan érdeklődnek, hogy mi is ez, hogyan lehet kipróbálni. A legnagyobb örömünkre ki is próbálják és a további alkalmakról, edzési lehetőségekről is tájékoztatást kérnek.

A fiatalok az informatika kezelésében segédkeznek

Sávok - Kaszaspók

Pont környéke - Városliget

Kikből áll a rendező gárda? Kinek mi a feladata?

Az alaptagok Hegedűs Béla, Vida Pista, illetve a napokban elhunyt Kozma Laci volt, amíg az egészsége engedte. Segítőink a saját egyesületen belüli tagok, de a bontásban, az SI kezelésében (Kovács család fiataljai) többen is segítenek. Béla szervez, irányít, térképeket készít, pályát tervez. Pista a pontok beszedéséért felelős. A fiatalok legszívesebben az informatikai részt kezelik. Többnyire saját térképeket használunk, és a honlapun-

Kevert részletek - Városmajor

kon van egy kívánságlista, hogy mi legyen a következő új, frissen helyesbített terep. Laci bácsi volt a rajtoltató, ő felügyelt a felszerelésekre, amíg felvezettünk, vagy intézkedtünk, ő rendezte be a versenyt, építette

a rajtot, a célt. Utoljára az Óhegyi versenyen volt velünk, és nagyon hiányzik nekünk.

Milyen felszereléssel dolgoztok?

Több saját készítésű OCAD térképünk van. Többek között ezeken rendezünk, illetve használati díj fejében más egyesületek, térképkészítők, a BTF SZ térképeit is használhatjuk. A térképeket és szimbolókat a Máthé Pistától vásárolt Pretex vízálló anyagra nyomtatjuk, vagy nyomdában készíttetjük szintén vízálló kivitelben. A versenyrendezésnél egy laptopot és egy monitort használunk, ha esetleg nincs helyi elektromos csatlakozás, akkor az autóból, aksiról működtetve. Igyekszünk a papírfelhasználást minimálisra csökkenteni, a kiírás

Vida Pista és Laci bácsi ikonikus svájci sapkjája a rajtban

és az eredmények a képernyőn futnak. Az eredményeket a helyszínen azonnal kivetítjük, valamint még aznap feltesszük az MTF SZ honlap adatbázisába is. Egy autóba belefér a teljes felszerelés a bójákkal, dobozokkal, molinókkal, sátorral, asztallal, székekkel együtt. A szolgáltatás része még az elmaradhatatlan szörp, zsíros kenyér és nassolni való.

Milyen pályákat tűztök ki, milyen kategóriák vannak? Hogyan kalkuláltok a létszámmal?

A rangsorolókra korosztályos kategóriákat írunk ki. Az edzőversenyeken mindig van hosszú, közepes, rövid, és kezdő/gyerek pálya, valamint haladóknak a trükkös. Egyesületi tagjaink, illetve külsős pályatűzők is segítenek abban, hogy változatos szemléletű pályák készüljenek. Hogy érdemes legyen több pályát lefutni, igyekszünk minden pályát más vonalvezetéssel vinni, nagyon kevés átmenet ismétlődik. Próbálunk elegendő térképet előre elkészíteni. Nem szeretnénk, ha valaki térképhiány miatt nem tudna lefutni egy pályát. Téli edzéseinken (KFKI) a helyszínen is tudunk nyomtatni. Ha véletlenül mégis térkép-szűkben lennénk, a versenyzők is segítőkeszkek a térképek visszaforgatásával. Persze az is segíthet, ha a nagyobb létszámú csoportok előre bejelentkeznek.

Milyen díjazás van?

Nem hirdetünk eredményt, és nincs díjazás. Viszont a Valkony ev. sorozat előző évi összetett helyezettei helyezéstől függően

7-5-3 versenyen ingyen indulhatnak a sorozatban.

Nekem kedvencem a T, azaz trükkös pálya. Miről szól ez a pálya?

A különféle technikai készségek fejlesztésére az OCAD lehetőségeinek kihasználásával speciális térképeket készítünk, pl. fázisnyomatos térképeket, amikről valamilyen jeltípus hiányzik, pl. utak vagy fedettségi jelek, színek, de használunk különböző kivágatokat, kitakarásokat, összekevert kivágatokat, és tervezünk memória pályákat is. Így már az egyszerű városi terep is kihívásokat tartogat. Rávilágít, hogy kevesebb információval is el lehet tájékozódni, sőt, néha a túl sok részlet csak zavar. Ha valaki több pályát futna, akkor érdemes először a T pályát futnia, hogy ne legyenek ismerősek a térkép- és tereprészletek, és valóban érvényesüljenek a csalafintaságok.

Köszönjük a válaszokat, és már várjuk a következő szerdát!

Info: <http://silvanus.btfisz.hu/>

Bacsó Piroksa

ÚJ!

DIGITÁLIS TÉRKÉPNYOMTATÁS

akár 2-3 nap alatt is, vízálló, PRETEX 120g-os papírra

PLAKÁT - SZÓRÓLAP - MATRICA
NAPTÁR - MEZ FELIRATOZÁS - PÓLÓ EMBLÉMÁZÁS
RAJTSZÁMOK - KORDONSZALAG - PONYVAMOLINO
ÉREMBETÉT - ÉREMSZALAG - PASSZTARTÓ

PRETEX
VÍZÁLLÓ TÉRKÉP PAPIR
120 g-os állandóan kapható

GRAFFIC-COM_{BT}
SPORT - DEKOR - AJÁNDÉK

sportexpressz.com mathepista@gmail.com 06-20/9573-165

BEMELEGÍTÉS MINDENK FELETT!

– A SZAKÉRTŐ TANÁCSAI

Biztosan te is megtapasztaltál már kisebb húzórást, rándulást a bemelegítés elhanyagolása miatt, ami aztán hetekre, hónapokra megkeserítette az életedet. Mindannyian hajlamosak vagyunk fizikai határainkat feszegetni. A hideg idő beköszöntével, különösen kültéri sportoknál, kiemelten jelentkezik ez a veszély. Az ilyen felesleges sérülések egy kis odafigyeléssel könnyen megelőzhetők. Vedd komolyan te is! Melegíts alaposan!

START - bemelegítés

Amikor mozgásba lendülsz, hozzááltsz „alvó” ízületeid, izmaid ébresztgetéséhez. Lehet, hogy edzés előtt órákat ültél, vagy most keltél az ágyból. A megfelelő bemelegítés mindennél fontosabb: kell, hogy a szervezet fizikailag és mentálisan is felkészüljön az edzésre, és elérje az optimális „üzemi hőfokot” a valós terhelés előtt. Annál jobban fogsz teljesíteni, annál kisebb a sérülésveszély és az edzést követően annál gyorsabb a regeneráció, minél jobban bemozgatod előtte a tested.

Az általános bemelegítő gyakorlatok során a pulzusszám nő, a légzés szaporábbá válik. Az átmozgatott szövetekbe friss vér jut, az izomrostokat behálózó hajszálérhálózatban megélnék a vérkeringés. Az ízületek finom mozgásával több ízületi folyadék képződik az ízületi tokban, ez pedig olyan, mintha megoldjod az ízületeidet.

Ám, gyakran adódhat olyan helyzet, amikor mégsem jut elég idő a megfelelő bemelegítésre, vagy csak fokozni szeretnéd teljesítőképességedet. Ilyenkor tesz jó szolgálatot a Start bemelegítő gél, ami biztosítja az izmok

optimális oxigén- és vérellátását, javítja és gyorsítja a bemelegítés hatékonyságát, növeli az izomzat terhelhetőségét. Ezáltal csökkenti a sérülés kockázatát, segít megelőzni az izomlázat és összességében hozzájárul a jobb teljesítményhez.

Ma már nem csak egyszerű, általános sportkrémeket találsz, hanem speciális készítmény áll rendelkezésre bemelegítéshez is, hiszen teljesen másról szól a bemelegítés, mint pl. az izomláz kezelése. Válassz speciális Start bemelegítő gél a valóban hatékony bemelegítéshez, ha fontos számodra izmaid, ízületeid épsége, éveken át tartó egészsége és maximális teljesítményre törekszel.

Válassz olyan készítményt, amely természetes eredetű, gyógynövényi hatóanyagokkal készül és tartósítószer-mentes. Gyöngyösi Lilla

Testnevelés - Rekreáció tanár

www.drkelen.hu

Dr. Kelen

alapítva: 1992

COSMETICS

Dr.Kelen

www.drkelen.hu

COSMETICS

Ne mozdulj nélküle!

KAPHATÓ: SPURI, NYÚLCIPŐ, TESCO, ROSSMANN, MÜLLER

Egy kis történelem

Régi térképeimet nézegetve bukkantam arra a térképre, amelyik az 1962. évi Budapesti Ifjúsági Csapatbajnokság első fordulójának általunk futott pályáját ábrázolja.

Erről a bajnokságról azt kell tudni, hogy kétszer 2 fős csapatok futották, és négy fordulója volt. Az első forduló egy nap-pali verseny volt, a második egy éjszakai, a harmadik-negyedik egymást követően egy éjszakai, majd egy nappali. A budapesti és megyei bajnokságokról lehetett bekerülni az Országos Bajnokságba, amelyik két fordulója volt: egymást követő éjszakai és nappali fordulók. Annyit még meg kell jegyeznek, hogy akkor a szombat még munkanap, illetve tanítási nap volt, nekünk például 8-tól 12-ig voltak előadásaink az egyetemen.

Ennek a bajnokságnak az első fordulója Csőváron volt. Oda Váci vonattal, majd onnan busszal utazott együtt az egész mezőny. A térkép az akkori lehetőségeknek és gyakorlatnak megfelelően a két világháború közötti térképről készült fekete-fehér fotókópia volt, 1:50 000 méretarányban. A térképre piros tussal rajzolta be a pályát a versenybíró, a térkép hátoldalára pedig felírták a pontmegnevezéseket és az egyéb adatokat: az egyes szakaszok távját és a szintkülönbségeket, az ehhez tartozó versenyidőket, és a keverési időt.

Amint azt már korábban is írtam, a verseny un. bontott távú verseny volt. Az egyes szakaszok távjaiból azt következtettem ki, hogy az első szakasz a 6. ellenőrzőpontig

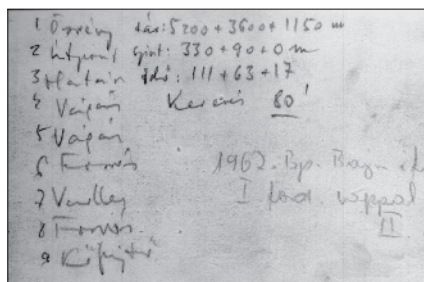

tartott, a második a 9-ig, a harmadik pedig onnan a célig. A verseny teljes távja 9950 m volt 420 m színtel, ami egy ifjúsági versenyen azért eléggé kiadós terhelés. A térkép hátoldalára általam felírt II. valószínűleg azt jelenti, hogy másodikok lettünk a saját részlegünkben. Ami még érdekes: a 4. ellenőrző pont egy erdővágásban volt, amelyet berajzoltak, de előre nem lehetett tudni, hogy azon belül hol található.

A térkép két oldalának bemutatása után beszúrom még a Google-térképből most kimásolt műholdképet, amelyet érdemes összehasonlítani a legalább 80 éves térképpel.

Még egy érdekesség: az akkori szokásoknak megfelelően a verseny után ebédet kaptunk, amelyet egy ottani parasztportán főztek. El lehet képzelni, hogy egy nyári melegt idező szeptember eleji vasárnap, egy kiadós futás után egy jó zsíros, faggyús birkapörkölt mennyire megterhelte a gyomrunkat. De szerencsére egy 18 éves fiatal gyomra mindent kibír.

dr. Gombkötő Péter

A pontmegnevezések

GYERTEK ÚJRA GÖDÖLLŐRE, ÉRINTÉS NÉLKÜL!

Könnyű helyzetben vagyok a csalogatáskor, mivel a remekül sikerült áprilisi diákverseny után, amelyet a BEAC a Kirchhofer József Sportgyeşülettel (Gödöllő) karöltve rendezett, biztosan sokan eljönnek ismét, szeptember 3-án, az Eötvösre, amely egyben két Budapest Bajnokság is lesz. A terepleírással sincs sok gondom, mivel egyszerűen átvettem a versenyünk után egy héttel megrendezésre kerülő ROB kiírásából: „Tipikus, városra jellemző környezet, eltérő beépítettség, változó sűrűségű úthálózattal, helyenként nagy parkokkal és játszótérrel. Nagyrészt szilárd burkolattal, teljes területén rendkívül jó futhatósággal, elhanyagolható

szintkülönbségekkel.” Van viszont egy „nagy” különbség: a tengerszint feletti magasság nem 160–180 méter, mint a ROB-on, hanem 200–220 méter.

Természetesen és hagyományosan sprintváltót is rendezünk, erről elmondható, hogy mint az ORVB-n, sokkal kevésbé lesz városi, mint az egyéni, de itt csak az Alsópark erdőt és parkjait tudjuk kínálni, közelébe sem érünk az OB terep 90 méteres (310–400 méter) szintkülönbségének. A háromfős váltókban egy hölgynek is szerepelnie kell, de az OB felkészülést segítő, szabadon választott futók sorrendje.

Ismét lehetőség lesz az SI dobozok érintésmentes használatára, aki szeretne időt spórolni, időben vásárolja meg új dugóját a gyártótól, néhány darab az MTF52-ben is van. Bérletre is csak a gyártónál van lehetőség, egy hétvégre négy és fél euróért.

Az áprilisi térképet egy izgalmas résszel bővítettük, ezt a rövidtávú egyéni pályák használják majd, amelyeket ismét Kovács Róbert (Panka) készített.

A rendezés több szervezet összefogásával zajlik: a BEAC mellett a MAFC, a BMG és a Mázola tájfutói segítenek, de a Kirchhofer SE és az Ábel Kft. is közreműködik.

Újdonság a két elnökhelyettes: Horváth Sándor és Kovács Róbert, de változatlanul Kovács Balázs kezeli az SI-t (miként már 1999-ben is, hazánkban először), a térképért és a váltópályákért engem szídjatok. Ellenőrző bírónk évek óta Bacsó Piroksa, aki értékes észrevételeivel már többször megmentette a versenyt.

Nagy odafigyeléssel és szeretettel várunk mindenkit, és bár kérünk minden versenyzőt, hogy nevezzen a (nagyon késői) határidőig, a helyszínen is biztosítunk mindenkinek lehetőséget az indulásra.

Az Alsópark térképének részlete a Scultéry Marci által készített előző és az új változat. Lásd a cikket a Tájéoló 2016/3-as számában! (10–11. oldal)

Gödöllő – Alsópark régi

Gödöllő Belváros – Alsópark új

NORMAFAI PONTBEGYŰJTŐ VERSENY - 3SZ 28. FORDULÓ

Időpont: 2016. augusztus 31. szerda

Helyszín: Normafa, buszforduló melletti parkoló

Rendező: TIPO TKE, Gombkötő Péterek és Fischer Mária

A verseny meghatározása: Egnapos, egyéni, pontbegyűjtő tájfutó edzőverseny. A pontbegyűjtő forma a POCSB-re való felkészülést is szolgálja. Ennek megfelelően lesznek kötelezően érintendő és szabadon választható pontok.

Értékelés: A versenyen 3 féle pályát értékelünk.

Nevezés: A helyszínen 14:30 és 17:45

között. Bontás indul 18:15-kor.

Nevezési díj: 600 Ft.

Tervezett "0", idő: 15:00, utolsó rajt 18:00
Rajtolás egyénileg, egyperces időközökkel betartva.

Térkép: Jánoshegy, 1:7500

Pontmegnevezés: a térképen.

Időmérés: SPORTident rendszerrel, dugóka bérlelhető a helyszínen 200 Ft/db, fényképes igazolvány letétellel. Elvesztése esetén 8500 Ft-ot kell téríteni.

Távolságok: Rajt az út túloldalán, kb. 100 m. Cél a versenyközpontban.

Eredmények: a versenyt követően az MTF52

honlapon. Eredményhirdetést nem tartunk.

Egyebek: A célban frissítőt (ásványviz) adunk, poharat mindenki hozzon magával! (Övd a környezetet!)

A versenyközpontban csomagmegőrzés!

További információk: Gombkötő Péter id. oldgombi@gmail.com, 06-30-6306404

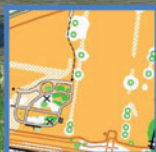
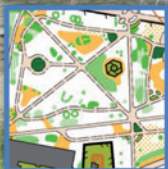

www.funkwerk-mo.hu

KÖRÖS-TOROK KUPA CSONGRÁD

2016. szeptember 3-4.

KÖRÖS-TOROK CUP
ORIENTEERING COMPETITION

www.tajfutas.maccabi.hu

ORIENTEERING
JONATHERMÁL CUP

JONATERMÁL KUPA SZANK

2016. szeptember 24-25.

www.tajfutas.maccabi.hu

-20%

-30%

-50%

nyári AKCIÓK

14.990

19.990

24.990

29.990

34.990

multiNavigator.hu

terepfutás – outdoor – navigáció

1134 Budapest, Dózsa György út 61-63.
(A kék metró megállónál)

Címlap: A lengyelországi Ifjúsági Európa-bajnokságon a Hajnal Dorottya, Gárdonyi Csilla, Szuromi Hanga összeállítású N16-os magyar váltó aranyérmert nyert.

Hátsó borító: A besztercebányai váltó OB-n a Spartacus első csapata nyerte a magyar bajnokságot: Peregi Dániel, Liszka Krisztián, Bakó Aron összeállításban.

HU ISSN 1215 8526

1215-8526